

บทที่ ๔

การต่อสู้เพื่อเอาชนะขบวนการก่อความไม่สงบ

วิเคราะห์ยุทธศาสตร์ ยุทธวิธีของขบวนการก่อความไม่สงบ

เมื่อวันที่ ๒๖- ๒๘ เมษายน ๒๕๕๑ เกิดกบฏดุซงญอ (Dusun Nyor Rebellion) เป็นจุดเริ่มต้นของการถือกำเนิดกลุ่มแบ่งแยกดินแดนในจังหวัดชายแดนภาคใต้ของไทย กลุ่มแรกของขบวนการเหล่านี้ใช้ชื่อว่า The Barisan National Perber-Basan Pattani เมื่อปี พ.ศ.๒๕๐๒ กลุ่มนี้ได้กลายเป็นต้นแบบทำให้เกิดกลุ่มแบ่งแยกดินแดนอื่นๆ ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ตามมาอีกหลายกลุ่ม ซึ่งการปฏิบัติการของกลุ่มเหล่านี้ ส่งผลกระทบโดยตรงต่อเสถียรภาพและความมั่นคงในจังหวัดชายแดนภาคใต้ และบั่นทอนภาพลักษณ์ของประเทศไทยในประชาคมระหว่างประเทศ **BRN Co-ordinate** มีเป้าหมายเพื่อเอกราชใช้การก่อความไม่สงบด้วยวิธี การก่อการร้ายในประเทศแล้วยกระดับสู่สากลโดยใช้เงื่อนไขความไม่เป็นธรรมและสิทธิมนุษยชน

BRN Co-ordinate ขยายฐานมวลชนและกองกำลังด้วยการปลุกระดมอุดมการณ์ชาตินิยม (รัฐปัตตานีเคยเป็นเอกราช), เชื้อชาติ (ความเป็นมลายู), ศาสนาอิสลาม (ดินแดนนี้คือดีปปกครองโดยมุสลิม “คาร์ลฮัรบี” ต้องทำ “ญิฮาด”) จึงทำให้การจัดตั้งมีความเข้มแข็งเป็นระบบซึ่งดำเนินตามแผนปฏิวัติบันได ๗ ขั้นตอนขณะนี้การต่อสู้อยู่ในขั้นที่ ๗ (การจุดดอกไม้ไฟปฏิวัติ)

สรุปวิเคราะห์การก่อเหตุรุนแรง (ปี๒๕๔๗-๒๕๕๓)

นับตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๔๗ จนถึงปัจจุบันจะเห็นได้ว่าร้อยละ ๗๕ ของเหตุการณ์เกิดขึ้นในช่วง ๔ ปีแรก (ปี พ.ศ.๒๕๔๗ ถึง พ.ศ.๒๕๕๑) โดยตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๕๒ เป็นต้นมา อัตราความถี่ในการเกิดเหตุลดลง ทั้งนี้เนื่องจากในปี พ.ศ.๒๕๔๗-พ.ศ.๒๕๔๘ รัฐต้องการลดเหตุร้ายรายวัน และเน้นการปฏิบัติทางยุทธวิธี จึงทำให้รัฐถูกดึงเข้าสู่กับดักทางยุทธศาสตร์โดยไม่รู้ตัว เช่น เหตุการณ์กรือเซะ, เหตุการณ์ตากใบ และอีกหลายเหตุการณ์ที่ดึงรัฐเข้าสู่วงจรของความรุนแรง หลังจากปี พ.ศ.๒๕๕๑ เป็นต้นมา รัฐเริ่มดำเนินการต่อโครงสร้างมวลชนของขบวนการ BRN CO-ordinate ในระดับ “อาเยาะห์” ทำให้กองกำลังติดอาวุธ “RKK” ถูกจับกุม และมีการปะทะจำนวนมาก ทำให้สถานการณ์ลดลงเรื่อยๆ นั่นคือ รอยต่อของการเปลี่ยนยุทธวิธีของฝ่ายรัฐ

ปัจจุบันกลุ่มก่อเหตุรุนแรงมุ่งปฏิบัติการทางยุทธวิธีเพื่อผลทางการเมือง มีเป้าหมายกระทำต่อทหาร ตำรวจ อส.มากขึ้น โดยการชุ้มโจมตีดุจระเบิดบนถนนทำให้เกิดภาพความ

เสียหายของรถยนต์ราชการจากแรงระเบิด ทั้งนี้เพื่อให้ประชาชนเห็นว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐยังไม่สามารถป้องกันชีวิตตนเองได้ ซึ่งเสียผลทางการเมืองอย่างมาก และนำระเบิดประกอบรถยนต์มาใช้ในแหล่งชุมชนมากขึ้น เพื่อให้มีคนเสียชีวิตและบาดเจ็บจำนวนมาก เป็นการสร้างความหวาดกลัว ถือว่าเป็นมาตรการในการควบคุมประชาชนและกลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรงได้พยายามใช้สติยุดการเสียชีวิตของประชาชนประมาณ ๕,๐๐๐ คน ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๔๗ จนถึงปัจจุบันว่าเป็นผลจากการต่อสู้ของขบวนการกับรัฐไทยแสดงในเวทีต่างประเทศและโลกมุสลิม โดยชี้ให้เห็นว่ารัฐไทยใช้ความรุนแรงในการปราบปรามเป็นเงื่อนไขการละเมิดสิทธิมนุษยชน ทั้งนี้เพื่อต้องการให้องค์กระหว่างประเทศเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาซึ่งเป็นเป้าหมายหลัก

สัดส่วนของผู้เสียชีวิตพบว่า เป็นมุสลิม ๖๐% ไทยพุทธ ๔๐% ผู้ก่อเหตุรุนแรงต้องการแยกพุทธ-มุสลิม สร้างความขัดแย้งจนกลายเป็นสงครามกลางเมืองปี พ.ศ.๒๕๕๔ ฝ่ายรัฐได้ดึงผู้อยู่ในขบวนการออกจากโครงสร้าง ทำให้ขบวนการก่อเหตุรุนแรงต้องฆ่าคนที่ทรยศต่อมุสลิมด้วยกัน ที่เรียกว่า “มุนาฟิก” ซึ่งจะควบคู่กับกระแสของ “ญิฮาด”

สรุปยุทธศาสตร์ ยุทธการ ยุทธวิธี แนวคิดของขบวนการ BRN Co-ordinate

ยุทธศาสตร์

ENDS	WAYS	MEANS
การแบ่งแยกดินแดน	บันได ๗ ขั้น	อิสลาม, รัฐปัตตานี, มลายู
“ปัตตานีดารุสลาม”	ยุทธศาสตร์ ๑ ก้าว (สงครามประชาชน)	
	ยุทธศาสตร์ ๒ แนวรบ	

ยุทธการ

ENDS	WAYS	MEANS
อำนาจรัฐซ้อน	สงครามยืดเยื้อ	อาเกาะ ถึง กัส
	ยุทธศาสตร์ ๕ ข้อ	อาร์ เค เค ถึง เปอลิมา

ยุทธวิธี

ENDS	WAYS	MEANS
ประชาชน	การก่อการร้าย	การก่อเหตุรายวัน
“การแย่งชิงประชาชน”	การก่อความไม่สงบ	การยิง, วางเพลิง
		ชุมนุมโจมตีด้วยระเบิด

พลโท อุดมชัย ธรรมสารโรธ ผู้อำนวยการรักษาความมั่นคงภายในภาค ๔ ชี้แจงนโยบายและแนวทางการต่อสู้เพื่อเอาชนะการก่อความรุนแรงในพื้นที่ จชต. (๒๕๕๔)

๑. ปัญหาหลักใน จชต. คือปัญหาความต้องการแบ่งแยกดินแดน ความต้องการเป็นรัฐอิสลามของคนบางกลุ่ม โดยการใช้เงื่อนไขทางเชื้อชาติศาสนาผูกเข้ากับปัญหาการเมืองเช่น การใช้เงื่อนไขเรื่องความไม่เป็นธรรม ซึ่งเป็นปัญหาที่อื่นไม่มี และคือปัญหาเรื่องยาเสพติด สินค้าหนีภาษี อิทธิพลท้องถิ่น ซึ่งเป็นปัญหาที่สะสมมานาน ปัญหานี้เมื่อโดนปราบปรามหนักๆก็จะหมดไป แต่เมื่อมีปัญหาหลักมาเชื่อมโยงด้วยทำให้การแก้ไขปัญหานั้นไปด้วยความยากลำบากและต้องใช้เวลา ซึ่งในเรื่องเวลาในการแก้ไขปัญหาวานบ้านหรือคนอื่นอาจไม่เข้าใจและคิดว่าพวกเราไม่ทำงานทุกๆที่เราทำ

๒. สถานการณ์ใน จชต. เป็นสงครามประชาชนคือการช่วงชิงประชาชนเราจะต้องจัดตั้งเครือข่ายหรือจัดตั้งมวลชน ด้วยการดึงประชาชนมาเป็นพวกเราให้เขามีส่วนร่วม ซึ่งการสร้างเครือข่ายประชาชนนั้นเราต้องแสดงความจริงใจให้ประชาชนเห็นว่าฝ่ายเราต้องการแก้ไขปัญหายอย่างจริงจัง เพราะหัวใจของการแก้ปัญหา คือการจัดตั้งคน การทำงานมวลชน ซึ่งเราต้องทำความเข้าใจยุทธศาสตร์ของฝ่ายตรงข้ามด้วยงานการเมือง ทั้งนี้จะอย่างไรเพื่อให้ได้ใจประชาชน

๓. ใช้นโยบาย “สานใจสู่สันติ” เป็นยุทธวิธีหรือเครื่องมือในการเข้าไปปรับความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่

พลตรี จำลอง คุณสงค์ รองผอ.รมน.ภาค ๔/ผู้อำนวยการศูนย์บูรณาการพื้นที่พิเศษจังหวัดชายแดนภาคใต้ (๒๕๕๔) ให้ความเห็นเกี่ยวกับขบวนการ BRN Co-ordinate ดังนี้

สาเหตุที่ทำให้เกิดขบวนการมี ๒ รูปแบบ คือ

๑. เชิงสัญลักษณ์ เกิดจากการปลุกระดมมวลชนด้านประวัติศาสตร์และศาสนา โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเอกราช

๒. เงื่อนไขใหม่ เกิดจากการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ไม่ถูกต้อง สร้างความไม่เป็นธรรมให้เกิดขึ้นในพื้นที่ เช่น กรือเซะ ดากใบ ไอร์ปาเย เป็นต้น

ขบวนการมีคนอยู่ ๓ แนว

๑. แนวหลัก คือกลุ่มที่มีอุดมการณ์ สร้างสถานการณ์เพื่อให้ได้จิตวิญญามวลชน และมีผลดีทางการเมืองทำ IO เพื่อขยายกลุ่มอย่างเป็นระบบปฏิบัติการในเมืองนี้มีการฝึกจัดตั้ง แล้วขยายตัวไปเรื่อยๆ น้อยมากแล้วแต่โอกาส โดยมีอุสตาซในปอเนาะทำหน้าที่หาคนเพิ่ม คัดเลือกจากเด็กดี ส่วนคนที่มีความดีดิดตัวก็จะทำให้เป็นคนของขบวนการอย่างเต็มตัว แต่มีสิ่งแปลกปลอมคือ การจัดกองกำลัง BRN Co-ordinate เป็นไปตามแบบอย่างของอินโดนีเซีย ไม่ได้เป็นรูปแบบของมลายู

ปัตตานีดั้งเดิม

๒. แนวคิดเจ้าเมือง ผู้มีอิทธิพลที่เกิดจากการเลือกตั้งและผู้ที่ครองอำนาจในยุคปัจจุบัน คือ นักการเมืองและญาติพี่น้องของนักการเมือง เช่น กลุ่มดาวะห์มักทำตัวเป็นบุคคลชั้นสูงไม่ได้ ไกล่ชิดและดูแลประชาชน คนกลุ่มนี้จะทำดีกับรัฐ ทั้งนี้เพื่อให้เจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นเครื่องมือในการทำลายฝ่ายตรงข้ามหรือเป็นแนวร่วมมุมกลับ พวกนี้ต้องการปกครองดินแดนหลังจากได้เอกราชจะรับตำแหน่งสำคัญทางการเมืองของรัฐปัตตานี จุดอ่อนของกลุ่มนี้คือไม่มีอุดมการณ์

๓. แนวแสวงผลประโยชน์ร่วมกับกลุ่มภัยแทรกซ้อน (ยาเสพติด ธุรกิจผิดกฎหมายตามแนวชายแดน) กลุ่มนี้จะสนับสนุนแนวหลักและแนวคิดเจ้าเมืองรวมทั้งผู้มีอิทธิพลที่เกิดจากการเลือกตั้ง

ประชาชนในพื้นที่ไม่ชอบแนวหลักและแนวคิดเจ้าเมือง สำหรับแนวที่แสวงผลประโยชน์ประชาชนชอบ เพราะได้รับประโยชน์โดยตรงจากการได้ใช้น้ำมันและสินค้าหนีภาษีราคาถูกจนกลายเป็นวิถีชีวิตของคนในพื้นที่

พลตรี สุภช วัชรการ รองผู้อำนวยการรักษาความมั่นคงภายในภาค ๔ ส่วนหน้า (๒๕๕๔) ให้ความเห็นเกี่ยวกับขบวนการ BRN CO-ordinate ไว้ดังนี้

การต่อสู้ของขบวนการใช้เอกราชเป็นธงนำในสงครามประชาชน บนเงื่อนไขเชื้อชาติ ศาสนา มาตุภูมิ ทั้งนี้เพื่อทำสงครามภายในให้เป็นสงครามในเวทีต่างประเทศ โดยมีจุดเน้นหลักคือการใช้ศาสนาเป็นเครื่องมือในดินแดนปัตตานีคารุสาลาม

ปัญหาของจังหวัดชายแดนภาคใต้ต่างกับปัญหาการต่อสู้ของพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย เพราะเป็นเรื่องอุดมการณ์แต่การต่อสู้ในจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นเรื่องของจิตวิญญาณเป็นส่วนใหญ่

เงื่อนไขทางเชื้อชาติติดตัวมาตั้งแต่เกิด โดยคนมลายูเกิดมาก็เป็นแนวร่วมทางความคิด ๔ ประการ คือ

๑. ไม่ได้รับความเป็นธรรม

๒. เป็นพลเมืองชั้นสอง

๓. กดขี่ทางสังคม

๔. กีดกันในการรับราชการ

ดังนั้น เมื่อมีการเติมเงื่อนไขเรื่องมาตุภูมิและศาสนา การพัฒนาเป็นแนวร่วมของขบวนการเป็นไปได้โดยง่าย สรุปว่าสงครามปัจจุบันเปลี่ยนจากสงคราม “อุดมการณ์” เป็นสงคราม “จิตวิญญาณ”

พลตรี สกต ชันตระกูล ผู้บัญชาการศูนย์ข่าวกรองจังหวัดชายแดนภาคใต้ (๒๕๕๔)

ให้เห็นเกี่ยวกับขบวนการก่อความไม่สงบ BRN Co-ordinate ดังนี้

เงื่อนไขหลักคือเงื่อนไขประชาชาติที่มีชนชั้นยังคงดำรงอยู่ โดยคนมลายูต้องการปกครองตนเอง การได้เอกราชจะได้มาด้วย ๒ วิธี คือ ๑. สันติวิธี ๒. ความรุนแรงหรือการต่อสู้โดยอาวุธ

ในสังคมมลายูมีชนชั้นปกครองที่สอดคล้องอยู่ในจารีตและวัฒนธรรม อีกทั้งมีศาสนาอิสลามกำหนดวิถีชีวิตตั้งแต่เกิดจนตายล้วนอยู่ในกรอบของศาสนาทั้งสิ้น จึงทำให้สังคมดังกล่าวมีผู้นำท้องถิ่น ผู้นำทางศาสนา ผู้นำทางธรรมชาติ

BRN Co-ordinate คือ กลุ่มเรียกร้องเอกราชระดับท้องถิ่น หรือในจังหวัดชายแดนภาคใต้ แต่ผลของการก่อเหตุส่งไปถึงการเมืองระดับชาติจนกลายเป็นปัญหาของชาติ ซึ่งกลไกรัฐจะต้องร่วมกันแก้ปัญหาอย่างมียุทธศาสตร์

BRN Coordinate ใช้สงครามประชาชาติเป็นเงื่อนไขหลัก เนื่องจากสยามยึดครองปัตตานี แล้วบังคับให้ปัตตานีปฏิบัติตามวัฒนธรรมของสังคมกลุ่มใหญ่ ในสังคมมลายูจะมีการปกครองโดยมีชนชั้นแทรกอยู่ในวิถีชีวิตแบบหยั่งรากลึก ทั้งในระดับท้องถิ่นและในระดับชาติ BRN Co-ordinate ซึ่งเป็นกลุ่มเรียกร้องเพื่อเอกราช จึงวางยุทธศาสตร์ต่อสู้โดยใช้ความรุนแรงในระดับท้องถิ่น และใช้เงื่อนไขความไม่เป็นธรรม รวมถึงทรัพยากรที่มีอยู่ต่อสู้ในระดับชาติ

BRN Co-ordinate ต้องการชนะหรือได้รับเอกราชเพื่ออะไร มีคำตอบอยู่ ๒ แนว คือ แนวที่ ๑ คือ กดขี่สังคมมุสลิมต่อไปด้วยกฎหมายอิสลามโดยการปกครองที่เข้มงวด เพื่อให้ได้ผลประโยชน์จากการครอบครองทรัพยากร แนวที่ ๒ คือ การปลดปล่อยการกดขี่สังคมมุสลิม

พลโท สำเร็จ ศรีหรั่ง ผู้อำนวยการศูนย์สันติสุข (๒๕๕๔) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับขบวนการ BRN Co-ordinate ไว้ดังนี้

ขบวนการใช้เชื้อชาติเป็นประเด็นปลุกกระดมว่าเป็นพวกเดียวกัน พูดภาษาเดียวกันเป็นคนเชื้อชาติมลายู ส่วนศาสนาถือเป็นเงื่อนไขที่ใช้ชักชวนและสร้างอุดมการณ์ในการจัดตั้งมวลชน ทั้งกลุ่มการทหารและกลุ่มมวลชน

BRN Co-ordinate มีองค์ประกอบ ๓ ส่วน คือ

๑. องค์กรนำ มีเป้าหมายคือเอกราช ซึ่งประกาศไว้ในธรรมนูญการปกครอง

๒. ฝ่ายทหาร (May) เป็นกลุ่มก่อเหตุรุนแรงที่มีเป้าหมายคือคนพุทธ เจ้าหน้าที่ของรัฐและมุสลิมแปรพักตร์ ทั้งนี้เพราะมีความเชื่อทางศาสนาว่า สถานการณ์ในปัจจุบันเป็นสถานการณ์ “ดาร์อัลฮิบ” มุสลิมทุกคนในประเทศจะต้องทำสงคราม “ญิฮาด” เป็นข้อบังคับ เพราะถ้าไม่ต่อสู้ถือว่าเป็น “บาป” โดยผู้รู้ทางศาสนาเรียกว่า “กลับดำ” ทั้งนี้เพื่อให้ “ตกสังคม” คือได้รับการยอมรับจากมุสลิมด้วยกัน ฝ่าย May และแนวร่วม จะได้รับการปลุกกระดมด้านมาตุภูมิจนมีจิตสำนึกมวลชน

แล้วใช้ศาสนาเป็นเครื่องมือให้เกิดการ “ญิฮาด” โดยเริ่มต้นด้วยการชุมนุมปะทะสถานะของฝ่ายทหารจะถูกปิดลับ และจะมีการบ่มเพาะอุดมการณ์อยู่เสมอ

๓. ฝ่ายมวชน คัดเลือกจากเด็กที่มีความประพฤติดีและเรียนเก่ง ซึ่งเรียนอยู่ในปอเนาะ และโรงเรียนเอกชนสอนศาสนา เพื่อปลูกฝังอุดมการณ์ในการปฏิบัติตั้งแต่เด็ก ทั้งนี้เพื่อให้ได้นักคิदनักปฏิวัติ เขตงานมวชนในปัจจุบันแบ่งออกเป็น ๑๔ สะกอม หัวหน้าสะกอมจะทำหน้าที่ขับเคลื่อนทั้งงานการเมืองและงานทหาร มีความเข้าใจในงาน ๓ เรื่อง คือ

๓.๑ นำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ

๓.๒ เป็นนักคิด

๓.๓ เป็นนักปฏิวัติ

โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือการกำหนดแนวทางให้ฝ่ายทหาร(May) และอาเยาะห์ (Ajak) ปฏิบัติการทุกอย่างในพื้นที่เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย “ให้พี่น้องมลายูมีความสุข” แต่ไม่มีตำแหน่งสำคัญทางการเมือง

พลโท สำเร็จ ศรีหรัย (๒๕๕๔) บรรยายพิเศษ เรื่องยุทธศาสตร์และยุทธวิธีของขบวนการ BRN Co-ordinate สรุปได้ดังนี้

๑. ฝ่ายใดที่ประชาชนสนับสนุนและเป็นพวกมากกว่า ฝ่ายนั้นจะชนะโดยเด็ดขาด

๒. แนวร่วมของ BRN แบ่งได้ ๒ ประเภทคือ

๒.๑ แนวร่วมโดยตรงคือ คน กลุ่ม ชุมชนที่ไม่ได้เป็นสมาชิกขบวนการ แต่ให้การสนับสนุนขบวนการอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยรู้ตัวว่าขบวนการได้รับผลประโยชน์

๒.๒ แนวร่วมทางอ้อม (นุ้มกลับ) คือคน กลุ่มคน ชุมชนที่อยู่ตรงกันข้ามกับขบวนการ BRN Co-ordinate แต่ให้การสนับสนุนอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยไม่รู้ตัวว่าขบวนการได้รับผลประโยชน์

๓. แนวทางการต่อสู้ของขบวนการ BRN Co-ordinate คือ ต้องการรัฐปัตตานี (๓ จชต. และ ๔ อำเภอ จว.ส.ข.) เป็นเอกราชแยกตัวจากประเทศไทยในรูปแบบรัฐอิสลาม

๔. จุดแข็งของ RKK

๔.๑ เป็นคนโสดเกือบทุกคน ทำให้มีเวลาทำงานให้กับขบวนการมากและไม่มีภาระเกี่ยวกับครอบครัว

๔.๒ เป็นผู้ที่ร่างกายแข็งแรงมาก

๔.๓ มีความศรัทธาต่อการปฏิบัติงานอย่างสูงเพื่อญิฮาด

๔.๔ มีความกล้าและยอมตายเพราะหวังได้ฉาฮิด

๔.๕ ปฏิบัติการลับตลอดเวลาทำให้ง่ายต่อการหลบซ่อนและพรางตัว

- ๔.๖ มีอิสระในการปฏิบัติงานค่อนข้างสูง ทำให้เลือกและกำหนดเป้าหมายได้ง่าย
- ๔.๗ สามารถลาดตระเวนเป้าหมาย วางแผน และปฏิบัติการด้วยตัวเองตามลำพัง
- ๔.๘ มีความคล่องตัวสูง เพราะเป็นหน่วยขนาดเล็ก
- ๔.๙ มีการสนับสนุนจากอาเยะห์ ซึ่งเป็นองค์กรลับที่จัดตั้งไว้ในหมู่บ้านทุกสาขาน
- ๔.๑๐ มีความชำนาญในการรบในหมู่บ้าน และการต่อสู้ในระยะประชิด
- ๔.๑๑ มีความชำนาญในการระเบิดแสวงเครื่อง โดยบรรจุตำแหน่งระเบิดเอาไว้ทุกระดับ

หน่วย

- ๔.๑๒ มีขั้นตอนการคัดเลือกก่อนที่จะได้รับการฝึกเป็น RKK หลายขั้นตอน
- ๔.๑๓ การฝึกเน้นอำนาจกำลังรบที่ไม่มีตัวตน (ด้านศรัทธาต่อญิฮาด) มากกว่าอำนาจ

กำลังรบที่มีตัวตน

๕. จุดอ่อนของ RKK

- ๕.๑ เมื่อแต่งงานมีครอบครัว เริ่มทอดทิ้งอุดมการณ์และการปฏิบัติงาน
- ๕.๒ ไม่สามารถปกปิดความลับได้ตลอดเวลา
- ๕.๓ เมื่อทราบความจริงว่าปฏิบัติงานเพื่อใคร และใครได้ใครเสียประโยชน์
- ๕.๔ ได้รับข้อมูลข่าวสารด้านเดียวโดยเฉพาะในทางลบกับ จนท.รัฐไทยแต่เมื่อพบความจริงกลับตรงกันข้าม ทำให้อุดมการณ์ถดถอย

๕.๕ เมื่อได้รับความรู้ด้านศาสนาที่ถูกต้องทำให้ความศรัทธาต่อการทำญิฮาดของ ขบวนการลดลง

- ๕.๖ ไม่สามารถปฏิบัติการต่อเป้าหมายที่เข้มแข็งและมีขนาดใหญ่
- ๕.๗ มีเวลาและกระสุนจำกัดต่อการปฏิบัติการ
- ๕.๘ มีข้อจำกัดในการปฏิบัติการในป่าและภูเขา
- ๕.๙ ไม่สามารถปฏิบัติการได้ถ้าขาดอาเยะห์
- ๕.๑๐ ขวัญและกำลังใจจะถดถอยลงทุกวันถ้าขาดการปลุกเร้าจากอุลามาอย่างต่อเนื่อง
- ๕.๑๑ วางแผนภารกิจอย่างต่อเนื่องยาวนานหรือขาดการพบปะสมาชิกในชุด RKK บ่อยๆ

ทำให้ขีดความสามารถลดลง

- ๕.๑๒ RKK รุ่นใหม่มีเวลาในการฝึกค่อนข้างสั้น (๑๕ วัน) ทำให้ประสิทธิภาพลดลง
- ๕.๑๓ เมื่อมีหมายจับกุมจะไม่สามารถอำพรางตัวอยู่ในพื้นที่รับผิดชอบได้สะดวก

๖. ข้อเสนอแนะและพึงระมัดระวัง

๖.๑ สำนักตัวเองอยู่ตลอดเวลาว่าใน ๓ จชต.นั้น เรากำลังอยู่ในภาวะสงคราม ประชาชนกับขบวนการ BRN Co-ordinate

๖.๒ อย่าไปไหนคนเดียวโดยเด็ดขาด

๖.๓ อาวุธของท่าน คือเป้าหมายหลักที่ RKK ต้องการ

๖.๔ RKK เป็นเยาวชนที่มีการศึกษาสายสามัญน้อย แต่มีอุดมการณ์ในการต่อสู้ ๑๐๐ % มีประสบการณ์ในการปฏิบัติสูงและมีจิตใจสู้รบสูง

๖.๕ RKK จะไม่ไปคนเดียวจะมีคู่บัดดี้อยู่เสมอเช่นเดียวกัน

๖.๖ ต้องสร้างมิตรที่เป็นมลายูให้ได้อย่างน้อยตำบลละ ๑ คน

๖.๗ อย่าทำตัวเป็นแนวร่วมทางอ้อม (มุกกลับ) จากความขลาด ความเขลา และความแค้น

๖.๘ ปรากฏการณ์ที่เห็นนั้นยังไม่ใช่ของจริง ซึ่งที่เป็นของจริงท่านยังไม่เห็นนั้นเป็นรูปแบบของสงครามประชาชนใน ๓ จชต.

๗. ผู้ที่ปฏิบัติงานใน ๓ จชต.ต้องมี ๓ ข้อหลักคิดหลักปฏิบัติ

๗.๑ ต้องปฏิบัติงานอยู่ในพื้นที่ตลอดเวลาและต่อเนื่อง

๗.๒ ต้องศึกษาและเรียนรู้ขบวนการปฏิวัติที่สร้างความแตกแยกระหว่างประชาชนมลายูกับคนไทยและรัฐบาลไทย

๗.๓ ต้องยอมรับความเป็นพิเศษของพื้นที่ ๓ จชต.

๘. ในสงครามประชาชน ถ้าประชาชนยังให้การสนับสนุนขบวนการปฏิวัติสงครามประชาชน ก็ยังคงดำเนินดำเนินการต่อไปโดยไม่มีสิ้นสุดจนกว่าจะได้ชัยชนะ

วิเคราะห์ขีดความสามารถของกลุ่มก่อความไม่สงบ

๑. ใช้หลักการ/ยุทธศาสตร์ ชาติ ศาสนา มาตุภูมิ มาเป็นแนวทางในการชักนำสมาชิกรุ่นใหม่ ปัญญาชนรุ่นใหม่ ให้มีอุดมการณ์ในการต่อสู้สำหรับสมาชิกระดับกลางถึงระดับแกนนำมีอุดมการณ์ในการต่อสู้ มีจิตสำนึกและผ่านการฝึกมาเป็นอย่างดีแล้ว

๒. จัดตั้ง/จัดหาสมาชิกได้โดยสะดวกและง่ายดาย อีกทั้งยังสามารถชักนำเด็กและเยาวชนจากพื้นที่อื่นๆ เช่น เขมร พม่าและชาวเขา เข้ามารับศาสนาอิสลาม และนำเข้าสู่ขบวนการ

๓. เจ้าหน้าที่บางรายสร้างเงื่อนไขแสดงออกซึ่งพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ทั้งโดยเจตนาและโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ทำให้ราษฎรเกิดความชิงชัง นอกจากนี้ความกลมกลืนทางด้านเชื้อชาติ ศาสนา ภาษาพูด ทำให้กลุ่มก่อความไม่สงบสามารถอิงแอบ ช้อนพราง หลบหนีได้โดยสะดวก ทั้งในประเทศและนอกประเทศและสามารถสร้างสมาชิกเป็นบุคคลสองสัญชาติได้สะดวก

๔. ผู้นำศาสนาทุกระดับ (ส่วนใหญ่) มีอุดมการณ์ในการต่อสู้ เป็นผู้นำทางจิตวิญญาณ สามารถปกปิดความลับของกลุ่มได้เป็นอย่างดี ให้มีการสาบานตน (ชูเปาะห์) ของสมาชิกและแนวร่วมตามหลักศาสนาที่ถูกบิดเบือนคำสอนในคัมภีร์อัลกุรอาน โดยใช้ผู้ทรงคุณวุฒิทางศาสนา (อูลามา)

เป็นตัวหลักในการดำเนินการ

๕. เน้นหนักการเคลื่อนไหวในชุมชน เนื่องจากสามารถเคลื่อนไหวได้อย่างเสรี โดยเฉพาะในพื้นที่ชนบท นอกจากนี้ยังสามารถฝึกฝน วางแผนการชักชวนการปฏิบัติได้อย่างเสรี ภายในสถานทางศาสนาและสถานศึกษา เช่น มัสยิด ปอเนาะ ที่ละหมาดริมทาง ฯลฯ

๖. มีการประชาสัมพันธ์, โฆษณาชวนเชื่อ และการปลุกเร้าอย่างต่อเนื่อง ทั้งทางแผ่นปลิว, ทางอินเทอร์เน็ต และการเสวนาหลังการละหมาดของทุกวัน รวมทั้งความสามารถด้านการทำสงครามข่าวสารได้เป็นอย่างดี เช่นการปล่อยข่าวลวง การบิดเบือนข่าวสาร การใส่ร้ายป้ายสี การโฆษณาชวนเชื่อ เนื่องจากทุกองค์กรทำงานในลักษณะที่สอดคล้องซึ่งกันและกัน โดยมีจุดมุ่งหมายเดียวกัน

๗. มีความสามารถในการกระจายข่าวสารหรือส่งสัญญาณ ทำให้สามารถรวบรวมกำลังพลหรือรวมพลังมวลชน เพื่อชุมนุมประท้วงหรือดำเนินกิจกรรมของกลุ่มได้อย่างรวดเร็ว

๘. มีเอกภาพในการบังคับบัญชา, สั่งการ, บริหารและเอกภาพในการปฏิบัติ เช่น มีผู้นำสูงสุดเพียงคนเดียวหรือสั่งการครั้งเดียว สามารถปฏิบัติได้ตลอดโดยไม่เกรงกลัวกฎหมายของรัฐ (สามารถปฏิบัติได้ทุกอย่าง) เพื่อภารกิจในการปลดปล่อยรัฐปัตตานี

๙. สมาชิกเยาวชนรุ่นใหม่ได้รับการบ่มเพาะ/ปลูกฝังแนวความคิด/ปลูกจิตสำนึกและสร้างความแตกแยกมาตั้งแต่วัยเยาว์ จากผู้นำศาสนาโดยการบิดเบือนประวัติศาสตร์และศาสนา ทำให้มีความคิดต่อต้านชาวไทยพุทธและอำนาจรัฐ

๑๐. มีศักยภาพในการเคลื่อนไหวไปทุกหนทุกแห่งได้อย่างเสรี ทำให้มีความชำนาญพื้นที่ โดยการอำพรางหรืออาศัยสอดแทรกกับการเดินทางแสวงบุญ/ธรรมจาริก (การดะวะห์)

๑๑. กลุ่มก่อความไม่สงบมีความสามารถกุมสภาพผู้นำศาสนาและจัดตั้งแกนนำมวลชนในมัสยิดและปอเนาะได้อย่างทั่วถึง

๑๒. กลุ่มก่อความไม่สงบมักจะลงมือต่อเป้าหมายที่ห่างไกลและอ่อนแอ ก่อให้เกิดความหวาดกลัว สามารถสร้างความหวาดระแวงให้เกิดขึ้นระหว่างชุมชนชาวไทยพุทธ และมุสลิม ซึ่งจะเป็ผลดีต่อฝ่ายตรงข้าม

๑๓. สามารถปลุกกระดมจากเด็กกำพร้า ซึ่งมีผลมาจากพ่อแม่แยกทางกัน, พ่อแม่เสียชีวิต พ่อแม่มีคู่ครองหลายคน, บุตรหลานของผู้สูญเสียจากการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่มีมาก ทำให้ตกเป็นเครื่องมือของกลุ่มก่อความไม่สงบได้โดยง่าย

๑๔. มีองค์กรในต่างประเทศให้การสนับสนุน (โดยเฉพาะนานาชาติที่ต่อต้านจักรวรรดินิยม/ทุนนิยม) เช่นการฝึก, การศึกษา และการสนับสนุนด้านการเงิน เนื่องจากองค์กรการต่อสู้ทุกขบวนการนั้น สามารถประสานงานกับองค์กรอื่นๆ เป็นเครือข่ายได้ทั่วโลก นอกจากนี้กลุ่มก่อความ

ไม่สงบสามารถจัดตั้งองค์กรแฝง เพื่อให้การสนับสนุนต่างๆ ได้อย่างเสรีและถูกกฎหมาย

๑๕. นักการเมืองมุสลิมในหลายระดับยังไม่ให้ความร่วมมือกับรัฐอย่างเต็มที่

๑๖. สมาชิก/แนวร่วม มีระเบียบวินัย (เคร่งศาสนา) สมถะ สุภาพอ่อนน้อม เป็นที่ยอมรับของชุมชนและถือว่า ญิฮาด คือ หัวใจของนักรบ

๑๗. สมาชิก (นักรบระดับคอมมานโด) สามารถยอมพลีชีพและเสียสละทุกอย่าง เพื่อศาสนา เชื่อชาติและมาตุภูมิ โดยเชื่อว่าชัยชนะคือ การพลีชีพ

๑๘. สมาชิกกลุ่มก่อความไม่สงบระดับกลางถึงระดับแกนนำ ส่วนใหญ่มีสถานะเป็นครูสอนศาสนาใน รร.ตาดีกา ประจำมัสยิด (เด็กเล็ก), รร.ปอเนาะและ โรงเรียนของรัฐ ยากต่อการปราบปรามแต่ง่ายต่อการแผ่ขยายของสมาชิกรุ่นใหม่

๑๙. มีอำนาจและพลังแฝงด้านการเมืองทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ

๒๐. การปฏิบัติตามวิถีทางมุสลิม คือ ความแข็งแกร่งหรือคุณสมบัติของสมาชิก

๒๑. มีความสามารถในการหาข่าวสารและข้อมูลของฝ่ายเจ้าหน้าที่รัฐ ในลักษณะการรู้เขารู้เรา ด้วยความสามารถอำพรางสถานะ ทำให้แทรกซึมเข้ามาในกลุ่มหรือสถานที่/หน่วยงานของทางราชการได้โดยง่าย สามารถสร้างเรื่องต่างๆ หรือการสวมรอยหรือสร้างปัญหา (การปฏิบัติการข่าวหรือการต่อต้านข่าวกรองเชิงรุก) เพื่อให้เจ้าหน้าที่สับสนได้ตลอดเวลา

๒๒. มีขีดความสามารถในการรบบแบบกองโจรการก่อวินด้วยกำลังขนาดเล็ก (ปัจจุบันยังไม่มีขีดความสามารถในการใช้กำลังขนาดใหญ่ เพื่อปฏิบัติในขั้นที่ ๖-๗ ตามแผนปฏิวัติบันได ๗ ขั้น)

๒๓. มีขีดความสามารถในการใช้ระเบิดแสวงเครื่อง การลอบทำร้ายและการดำเนินกลยุทธ์เป็นอย่างดี มีการปรับเปลี่ยนยุทธวิธีและเวลาในการก่อความไม่สงบ เพื่อมิให้เจ้าหน้าที่ทหาร ตำรวจติดตามได้ รูปแบบการปฏิบัติเหมือนกับกลุ่มก่อการร้ายในตะวันออกกลางให้เราพึงระลึกเสมอว่า “จุดอ่อน/ข้อบกพร่องและความห่วยถ้อยของฝ่ายเรา คือ ขีดความสามารถของกลุ่มก่อความไม่สงบ”

วิเคราะห์จุดอ่อนของกลุ่มก่อความไม่สงบ

๑. สมาชิกส่วนใหญ่เป็นประชาชนในท้องถิ่น มีฐานะค่อนข้างยากจน มีความบกพร่องทางเศรษฐกิจ การศึกษาน้อย ขาดความคิดริเริ่ม ไม่อดทนต่อความยากลำบาก

๒. สมาชิกบางส่วนขาดความห้าวหาญ มีความกลัว ไม่มีความอดทน เกรงกลัวต่อความยากลำบาก/ไม่กล้าเผชิญหน้ากับเจ้าหน้าที่

๓. สมาชิกระดับแกนนำยังคงมีการแสวงผลประโยชน์เฉพาะกลุ่ม และมีความขัดแย้งด้านศาสนาของสมาชิกระดับนักการเมืองและผู้ที่ทรงคุณวุฒิทางศาสนาระหว่างกลุ่มหัวรุนแรงกับสายกลางและประชาชนส่วนใหญ่ โดยมีการระบุในธรรมนูญเบอร์ชาตู ระบุว่ารัฐอิสลามปัตตานี

ต้องปกครองโดยกฎหมายอิสลาม นิกายซุนหนี่ (กลุ่มหัวรุนแรง) แนวทางชาฟาอี ทำให้สมาชิกสายกลางกลุ่มใหญ่ยังคงไม่เห็นด้วย นอกจากนี้ความแตกแยกระหว่างผู้นำศาสนา (ผู้มีอิทธิพลในนิติการต่อสู้ใหม่) กับผู้นำท้องถิ่น (ผู้มีอิทธิพลในนิติการต่อสู้เก่า) ยังคงเป็นกลิ่นได้นำ

๔. สมาชิก/กองกำลังติดอาวุธ ขาดแคลนอาวุธ กระสุน วัตถุระเบิดและยุทธโปกรณ์อื่นๆ ที่ทันสมัยในการสนับสนุนการรบ จึงยังไม่สามารถทำการรบแตกหักได้อย่างแท้จริง รวมถึงการขาดแคลนเสบียงทำให้ไม่สามารถต้านทานการปิดล้อมได้เป็นเวลานาน

๕. สมาชิกส่วนใหญ่ ยังไม่เชี่ยวชาญทางยุทธวิธี/ไม่มีความชำนาญในการใช้อาวุธสงคราม/ขีดความสามารถต่ำผ่านการฝึกมาน้อย

๖. สมาชิกส่วนใหญ่ไม่มีแรงจูงใจในการต่อสู้ ผู้ปฏิบัติงานได้รับผลตอบแทนทางด้านการเงินน้อย ขาดการสนับสนุนด้านการเงิน

๗. ข้าราชการและนักการเมืองมุสลิมส่วนใหญ่ยังไม่ให้การสนับสนุน

๘. สมาชิกระดับต่ำยังไม่เคร่งครัดทางศาสนาลุ่มหลงในอารยธรรมใหม่เสพสุขคิดยาเสพติด/เชื่อมโยงยาเสพติด มั่วสุมในอบายมุข ไม่มีอุดมการณ์อย่างแท้จริงและไม่มีแรงจูงใจในการทำญิฮาด

๙. ประชาชนทั่วไป (มุสลิม) ได้รับผลกระทบโดยตรง เนื่องจากทำให้วิถีชีวิตเปลี่ยนไป มีขีดจำกัดในชีวิต เช่น การเดินทางไปละหมาด, การเดินทางไปทำสวนหรือการเดินทางไปธุระอื่นๆ รวมถึงมีการทำร้าย/สังหารชาวมุสลิมด้วยกันทำให้สูญเสียมวลชน เมื่อมีผู้ได้รับผลกระทบจากความรุนแรงมีเพิ่มมากขึ้น มวลชนจึงเกิดความเบื่อหน่าย ลดการสนับสนุนลง

๑๐. สมาชิกที่เปิดตัว หรือหลบหนีคดีแล้ว มีขีดจำกัดในการเคลื่อนไหว กลัวการปฏิบัติการเชิงรุกของเจ้าหน้าที่/กลัวความแข็งแกร่ง/กลัวการตรวจค้น เนื่องจากสมาชิกกลุ่มก่อความไม่สงบที่ถูกจับกุมและผู้แปรพักตร์เปิดเผยข้อมูลให้กับเจ้าหน้าที่ทราบ

๑๑. ในภาพรวมแนวทางการต่อสู้ในปัจจุบันยังคงเป็นการต่อสู้ที่มองไม่เห็นความสำเร็จ ชัดเจนหรือเป้าหมายที่เป็นไปได้ ยังคงเป็นเพียงความวาดหวังไม่รู้วันจบสิ้น

๑๒. นโยบายของรัฐ เรื่องโครงการจ้างงานเร่งด่วนของรัฐบาล มีผลกระทบต่อกลุ่มก่อความไม่สงบด้านมวลชน

๑๓. ความผูกพันกับครอบครัวและผู้หญิงของกลุ่มก่อความไม่สงบ ผู้หญิงยังคงถูกกดขี่ ถูกเอารัดเอาเปรียบและไม่ได้รับการยกย่องอย่างที่ควรจะเป็น ส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับพวกกลุ่มก่อความไม่สงบ เนื่องจากยังต้องการอยู่กับครอบครัวอย่างสงบสุขและไม่ต้องการสูญเสียคนในครอบครัวจากการปราบปรามของฝ่ายรัฐ

๑๔. การศึกษาภาคบังคับของรัฐบาล แคนนำกลุ่มก่อความไม่สงบ ดำเนินการต่อต้าน

อย่างเต็มที่ เนื่องจากทำให้กลุ่มผู้นำศาสนาและโต๊ะครู (เจ้าของโรงเรียน) มีความเกี่ยวข้องกับกลุ่มก่อความไม่สงบและเป็นกลุ่มที่เสียผลประโยชน์โดยตรงจากนโยบายของรัฐ

ผู้วิจัยมีความเห็นว่า **BRN Co-ordinate** ปัจจุบันทำสงครามประชาชน ด้วยการสร้างความสับสนไว้ระเบียบในพื้นที่ด้วยการชุมนุมโจมตีด้วยระเบิด การวางระเบิดในเมืองใหญ่เพื่อให้เห็นว่ารัฐไม่สามารถควบคุมสถานการณ์ได้ ทั้งนี้เพื่อควบคุมประชาชนด้วยความหวาดกลัวและหวาดระแวง โดยมุ่งทำลายอำนาจการปกครองและลดความน่าเชื่อถือของรัฐ ขณะเดียวกันเดินยุทธศาสตร์คู่ขนานดำเนินกุศโลบายการเมืองทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ โดยใช้พลังผ่านองค์กรมุสลิมโลก (OIC) เพื่อที่จะให้ UN เข้ามาแก้ไขปัญหา

BRN Co-ordinate มีจุดแข็งอยู่ที่ศาสนา มีวิถีชีวิตมุสลิมด้วยอัตลักษณ์ความเป็นมลายู และการทำสงครามกองโจรก่อเหตุรุนแรงด้วยการก่อการร้าย จุดอ่อนอยู่ที่ ความแตกแยกผู้นำของขบวนการก่อความไม่สงบกลุ่มต่างๆ และความแตกแยกระหว่างผู้นำศาสนา (ผู้มีอิทธิพลในมิดิการต่อสู้ใหม่) กับผู้นำท้องถิ่น (ผู้มีอิทธิพลในมิดิการต่อสู้เก่า) รวมถึงแกนนำของขบวนการมีความขัดแย้งด้านศาสนาของสมาชิกระดับนักการศาสนาและผู้ทรงคุณวุฒิทางศาสนาระหว่างกลุ่มหัวรุนแรงกับสายกลางและประชาชนส่วนใหญ่

วิเคราะห์แนวทางในการเอาชนะการก่อความไม่สงบของกลไกรัฐ

สรุปแนวทางการต่อสู้เพื่อเอาชนะขบวนการBRN CO-ordinate

ในการกำหนดแนวทางการต่อสู้กับขบวนการ BRN CO-ordinate ต้องศึกษาสภาพแวดล้อมของจังหวัดชายแดนภาคใต้ ทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมจิตวิทยา ที่เอื้อต่อกลุ่มก่อความไม่สงบ ความล้มเหลวหรือการดำเนินนโยบายที่ผิดพลาดของรัฐบาลที่ผ่านมาทำให้ความไม่สงบยังดำรงอยู่หรือขยายตัวมากขึ้น ทั้งนี้เพื่อแสวงหาแนวทาง และมาตรการในการต่อสู้กับกลุ่มก่อความไม่สงบ โดยรัฐจะต้องมีเป้าหมายที่จะเอาชนะกลุ่มก่อความไม่สงบให้ได้อย่างสมบูรณ์

ปัจจุบันรัฐบาลมีนโยบายและองค์การรับผิดชอบที่ชัดเจนมีกรอบยุทธศาสตร์และแผนงานการปฏิบัติที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของขบวนการ BRN CO-ordinate ดังนี้

๑. นโยบายรัฐบาลแผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.๒๕๕๒-๒๕๕๕ กำหนดให้ปัญหาการก่อเหตุรุนแรงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นนโยบายเร่งด่วน โดยมีนโยบายจัดให้มีองค์กรถาวร เพื่อทำหน้าที่แก้ไขปัญหาและพัฒนาพื้นที่ชายแดนภาคใต้ โดยยึดมั่นหลักการสร้างความสมานฉันท์และแนวทาง “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา” ใช้กระบวนการยุติธรรมกับผู้กระทำความผิดอย่างเคร่งครัดและเป็นธรรม กำหนดจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นเขตพัฒนาพิเศษที่มีความยืดหยุ่น และ

หลากหลายทางศาสนาและวัฒนธรรม

๒. กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร ใช้ยุทธศาสตร์ กอ.รมน. ๖ ประการเป็นกรอบในการปฏิบัติงาน โดยให้กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในจังหวัดเป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินงานและกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในภาคบูรณาการการปฏิบัติงานในระดับพื้นที่ ทั้งนี้ให้ความสำคัญเร่งด่วนกับการแก้ไขปัญหาการก่อเหตุรุนแรงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ปัญหายาเสพติด ปัญหาคนต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย ปัญหาการบุกรุกทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปัญหาการก่อการร้ายและอาชญากรรมข้ามชาติ

๓. กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในภาค ๔ ส่วนหน้า รับผิดชอบในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ด้วยการยุติการก่อเหตุร้ายรายวันและมุ่งเน้นนำพาสันติสุขมาสู่จังหวัดชายแดนภาคใต้ อย่างยั่งยืนภายใต้ความหลากหลายทางศาสนาและวัฒนธรรม โดยการปฏิบัติการเชิงรุกในการค้นหาและกดดัน เพื่อทำลายโครงสร้างของกลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรงที่แฝงตัวอยู่กับประชาชนและมีการจัดตั้งการปกครองซ้อนทับเขตการปกครองของรัฐและใช้การปฏิบัติการเชิงรับในการรักษาความปลอดภัยบุคคลและสถานที่เพื่อสร้างสภาวะแวดล้อมที่ปลอดภัย ใช้การเสริมสร้างความเข้าใจให้กับประชาชน เพื่อให้หันมาสนับสนุนการปฏิบัติของฝ่ายเรา และหยุดยั้งการขยายตัวของกลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรง ใช้การบังคับใช้กฎหมายเพื่อติดตามจับกุมกลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรง และวางกำลังป้องกันชายแดนด้านไทย-มาเลเซีย เพื่อควบคุมการเข้า-ออก และสกัดกั้นการลักลอบสิ่งผิดกฎหมายที่เอื้ออำนวยต่อการก่อเหตุรุนแรง แบ่งกลุ่มเป้าหมายในการดำเนินการเป็น ๒ กลุ่มคือ กลุ่มที่ ๑ กลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรง ดำเนินการเพื่อกดดันให้ยุติการต่อสู้ โดยใช้การสร้าง ความเข้าใจการบังคับใช้กฎหมายและการปฏิบัติการทางทหาร กลุ่มที่ ๒ กลุ่มประชาชน ดำเนินการเพื่อให้ประชาชนสามารถดำรงชีวิตประจำวันได้อย่างปกติสุข โดยใช้นโยบายการเมืองนำการทหารมุ่งหวังเพื่อเอาชนะจิตใจของประชาชน กำหนดจุดศูนย์กลางของกลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรงคือหมู่บ้านที่จัดตั้งแหล่งบ่มเพาะและเงื่อนไขในการปลุกกระดม ใช้นโยบาย “สานใจสู่สันติ” ในการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหา

งานที่ต้องเร่งดำเนินการคือการลดการก่อเหตุรุนแรง ในพื้นที่ที่มีสถิติการก่อเหตุสูงให้ประชาชนมีความมั่นใจในการแก้ไขปัญหาและหันมาให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่รัฐ โดยออกมาแสดงตนในการต่อต้านการกระทำของผู้ก่อเหตุรุนแรงมากขึ้น การควบคุมการเคลื่อนย้ายวัตถุระเบิด อาวุธสงคราม อุปกรณ์ประกอบระเบิดและแหล่งผลิตด้วยการเร่งรัด ติดตาม จับกุมกลุ่มก่อเหตุที่มีอยู่ในบัญชีเป้าหมาย การสกัดกั้นการเคลื่อนย้ายเข้าออกในเขตชุมชนและเส้นทางเข้าออก การเพิ่มประสิทธิภาพการรักษาความสงบเรียบร้อยชุมชนเมืองที่เป็นศูนย์กลางของเศรษฐกิจที่

สำคัญในเขต ๕ เมืองหลักได้แก่ เขตเทศบาลนครยะลา, เขตเทศบาลเมืองปัตตานี, นราธิวาส, สุไหงโก-ลก, เบตง และเขตเทศบาลอำเภอทุกแห่ง โดยผสมผสานการใช้กำลังระหว่างเจ้าหน้าที่ฝ่ายทหาร/ตำรวจ/ฝ่ายปกครอง/กำลังประชาชน/เครือข่ายภาคประชาชนเฝ้าระวังและเครื่องมือเข้าด้วยกัน และนำบทเรียนที่ได้รับมาศึกษาหามาตรการป้องกันและแก้ไข เพื่อให้มาตรการรักษาความปลอดภัยมีประสิทธิภาพสูงสุด การควบคุมแหล่งบ่มเพาะในสถานศึกษา โดยขยายผลจากโครงการภายในสถานศึกษาในปีที่ผ่านมา

การปฏิบัติที่ผ่านมา กอ.รมน.ภาค ๔ สน.ได้ดำเนินการตาม “ตัวแบบเพชร” (The Diamond Model) ซึ่งมี ๔ กลุ่ม ที่มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันประกอบไปด้วย กลุ่มที่ ๑ รัฐบาล กลุ่มที่ ๒ กลุ่มก่อความไม่สงบหรือกลุ่มที่ต่อต้านอำนาจรัฐ กลุ่มที่ ๓ ประชาชนและกลุ่มที่ ๔ กลุ่มที่อยู่ภายนอกประเทศแต่มีอิทธิพลต่อเหตุการณ์การก่อความไม่สงบภายในประเทศ โดยลำดับความเร่งด่วนแรกคือรัฐบาลจะต้องสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินแก่ประชาชน เพื่อให้ได้รับความร่วมมือจากประชาชนในเรื่องข่าวสารความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับฝ่ายก่อความไม่สงบ ซึ่งถือว่าเป็นขั้นตอนที่อยากที่สุด ขึ้นต่อไปคือการสลายโครงสร้างของกลุ่มก่อความไม่สงบขั้นสุดท้ายกลุ่มภายนอกประเทศนับว่ามีสำคัญต่อการแก้ไขปัญหาการก่อความไม่สงบในสภาพแวดล้อมของโลก ซึ่งไม่อาจจะแก้ปัญหภายในของประเทศได้โดยลำพัง โดยไม่สนใจเสียงจากภายนอกประเทศ ในแต่ละขั้นตอนมีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากันกอ.รมน.ภาค ๔ สน.ได้ติดตามผลสะท้อนกลับและสถานการณ์ ปัจจัย องค์ประกอบต่างๆ อย่างครอบคลุม ที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามมาตรการต่างๆ แล้วนำมาวิเคราะห์แก้ไขปรับปรุงตลอดเวลา

สำหรับด้านการปฏิบัติการข่าวสาร (Information Operations) เป็นเครื่องมือที่สำคัญในการขึ้นนำชี้แจงและตอบโต้ยุทธศาสตร์ ซึ่งจะต้องใช้ให้เหมาะกับเวลา โอกาสและสถานที่เพราะจะสามารถสร้างสภาวะที่เกื้อกูลต่อฝ่ายเรา ในขณะเดียวกันจะลดศักยภาพในการปฏิบัติการของฝ่ายก่อความไม่สงบ สิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่จะต้องดำรงความริเริ่มปฏิบัติการเชิงรุกในพื้นที่ที่อยู่ภายใต้การควบคุมของผู้ก่อความไม่สงบ โดยการขยายพื้นที่อิทธิพลของรัฐหรือพื้นที่สีเขียวให้เพิ่มขึ้นทีละน้อยจนครอบคลุมพื้นที่สีแดงได้ เพื่อสถาปนาความปลอดภัยในพื้นที่ขึ้นมาใหม่

สถานการณ์ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นสงครามประชาชน การช่วงชิงมวลชนด้วยการจัดตั้งเครือข่ายเพื่อสนับสนุนกลไกรัฐถือเป็นหัวใจหลักของการแก้ปัญหา กอ.รมน.ภาค ๔ สน.ได้ใช้นโยบาย “สานใจสู่สันติ” เป็นยุทธวิธีหรือเครื่องมือในการสร้างความเข้าใจกับประชาชนตอบสนองยุทธศาสตร์ กอ.รมน.

พลโท อุดมชัย ธรรมสารโรธรัตน์ ผอ.รมน.ภาค ๔ ได้ปรับกลยุทธ์ในการต่อสู้กับขบวนการ BRN CO-ordinate ดังนี้

๑. ในสนามรบ “ผู้ใดกำหนดสนามรบ ผู้นั้นได้เปรียบทุกกรณี” เพราะผู้กำหนดสนามรบ มีเสรีในการปฏิบัติ ในพื้นที่ จชต.ฝ่ายตรงข้ามเป็นผู้กำหนดกติกา ในเรื่องการรบบนถนน “การชุ่มโจมตีดด้วยระเบิด” เพื่อให้รัฐเสียมวลชน เพราะจนท.รัฐ ซึ่งมีหน้าที่สร้างความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินถูกกระทำเสียเองแสดงให้เห็นว่ารัฐไม่สามารถควบคุมสถานการณ์ไว้ได้ อีกทั้งเป็นการควบคุมมวลชนของฝ่ายตรงข้าม

๒. การทำสงครามประชาชนไม่ใช่ว่ายู่อสู้ๆ จะเอาประชาชนมาต่อสู้ได้ แต่ที่เขาทำคือการจัดตั้งคน จัดตั้งกลุ่มมีอาวุธ มียุทธศาสตร์ สงครามนี้มีการจัดตั้งมาอย่างเป็นขั้นตอน ยุทธศาสตร์ของ กอ.รมน.พยายามแก้ไขตรงนี้

๓. “การเอาชีวิตรอดในสนามรบเราต้องกลับไปสู่พื้นฐานของการเป็นทหาร” เราต้องรบบนถนนให้ชนะ เพราะสนามรบที่อันตรายที่สุดในขณะนี้คือบนถนน เราต้องกลับไปคิดและวางแผนว่าจะทำอะไรไม่ให้ลูกน้องเราตายบนถนนหรือตายในตลาดนัด จะทำอะไรไม่ให้ลูกโจมตีสถานจะแก้การถูกโจมตีสบนถนนได้อย่างไรเราต้องทำการฝึกการรบบนถนน ฝึกการตั้งจุดตรวจ ค่ายตรวจ การลวง

๔. การสร้างเครือข่าย การจัดตั้งและใช้มวลชนของหน่วยในพื้นที่ถือว่าเป็นหัวใจของสงครามประชาชน

๕. การก่อเหตุรุนแรงที่เกิดขึ้นได้เพราะ RKK มีที่พักพิง และอยู่ได้เนื่องจากมีมวลชนสนับสนุนในพื้นที่ปฏิบัติการ ฉะนั้นจึงต้องทำให้ RKK ที่เปรียบเสมือนนกไร้ที่อยู่อาศัย โดยปฏิบัติการทางทหารเปิดแผนยุทธการ “บูโด” กวาดล้างกองกำลังติดอาวุธในพื้นที่ป่าเขาและในเมือง

๖. ฝ่ายการเมืองของขบวนการ BRN CO-ordinate มีพื้นที่รับผิดชอบ ๑๔ สะกอมครอบคลุมพื้นที่ จชต.เป็นกลไกหลักในการจัดตั้งอำนาจรัฐซ้อน ปัจจุบันมี ๓๐๕ หมู่บ้านเป้าหมายควบคุมมวลชนและสร้างสมาชิกขบวนการเพิ่มเติมตลอดเวลา จากเยาวชนที่มีคุณภาพทั้งในและนอกสถานศึกษา รวมทั้งให้ที่พักพิงแก่ RKK ที่สำคัญคือกำหนดช่วงจังหวะของการต่อสู้กับรัฐไทย ฉะนั้นเราจะต้องจัดชุดการเมืองโดยเฉพาะเข้าหายุทธการขยายตัวในสถานศึกษา

ผลการสัมมนาผู้บังคับหน่วยและฝ่ายเสนารธิการในโครงสร้างของ กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในภาค ๔ ส่วนหน้า (๒๕๕๔) เรื่องแนวทางการปฏิบัติด้านการทหาร

๑. การปฏิบัติเพื่อความอยู่รอดในสนามรบในพื้นที่ จชต. : มีแนวทางดังนี้

๑.๑ การป้องกันการถูกโจมตีดด้วยระเบิด :

๑.๑.๑ ก่อนเกิดเหตุมีแนวทางดังนี้

๑.๑.๑.๑ ให้ความรู้เรื่องวัตถุระเบิดแก่กำลังพลทุกระดับชั้น

๑.๑.๑.๒ วิเคราะห์ข้าศึกที่อยู่ของข้าศึก ลักษณะภูมิประเทศ

	๑.๑.๑.๓ วิเคราะห์ภารกิจที่เข้าสีกจะใช้ระเบิดกับฝ่ายเรา
การวางระเบิด	๑.๑.๑.๔ ทำเส้นทางให้ปลอดภัยมากที่สุด เช่นถากถางพื้นที่ที่คาดว่าจะมีการวางระเบิด
	๑.๑.๑.๕ การชักซ้อมแผนเผชิญเหตุ
	๑.๑.๑.๖ การเตรียมสนามรบด้านการข่าว
พาหนะ	๑.๑.๑.๗ รมรงค์ให้ประชาชนให้ความร่วมมือในการตรวจสอบยานพาหนะ
สงสัย	๑.๑.๑.๘ สร้างเครือข่ายเฝ้าระวังประชาชนแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับรถต้องสงสัย
เสี่ยง	๑.๑.๑.๙ การสังเกตท่าทีชาวบ้านในพื้นที่ ๑.๑.๑.๑๐ กำหนดจุด check point ของชุด ลว. โดยให้แต่ละจุดเป็นพื้นที่เสี่ยง
	๑.๑.๑.๑๑ การลวงโดยการแสดงกำลังและปรับเปลี่ยนให้หลากหลาย
	๑.๑.๑.๑๒ การทำสัญลักษณ์ให้ทราบว่ใกล้พื้นที่อันตราย
	๑.๑.๑.๑๓ ใช้รูปแบบการเคลื่อนย้ายให้เหมาะสม
	๑.๑.๑.๑๔ การตั้งจุดตรวจ/จุดสกัด
	๑.๑.๑.๑๕ ใช้การลวง
	๑.๑.๒ ระหว่างเกิดเหตุระเบิดให้ปฏิบัติดังนี้
	๑.๑.๒.๑ ทำการตอบโต้โดยฉับพลัน
	๑.๑.๒.๒ แจ้งเตือนหน่วยเหนือและหน่วยข้างเคียงให้ทราบถึงเหตุการณ์
	๑.๑.๒.๓ หน่วยเหนือและหน่วยข้างเคียงเข้าไปช่วยเหลือโดยเร็ว
	๑.๑.๓ หลังเกิดเหตุให้ปฏิบัติดังนี้
บาดเจ็บ	๑.๑.๓.๑ ใช้รถหุ้มเกราะและชุดแพทย์พิเศษเข้าพื้นที่ช่วยเหลือผู้บาดเจ็บ
	๑.๑.๓.๒ บริหารพื้นที่เกิดเหตุให้เป็นระบบ โดย ผบ.หน่วย/ผบ.ชุดที่เข้าพื้นที่เป็นลำดับแรกทำปิดกั้นพื้นที่ระยะไม่น้อยกว่า ๕๐๐ ม.และจัดตั้ง บก.ควบคุมเพื่อบริหารพื้นที่เกิดเหตุ
	พื้นที่เกิดเหตุเป็น ๓ ส่วนดังนี้
เด็ดขาด	๑. พื้นที่วงใน ทำการปิดกั้นพื้นที่เกิดเหตุโดยห้ามผู้ที่ไม่เกี่ยวข้องเข้าไป

๒. พื้นที่วงกลาง จัดตั้ง บก.บริหารเหตุการณ์ ณ พื้นที่เกิดเหตุ ประกอบ
ด้วย บก.เหตุ การณ์/ชุดปิดกั้น/นักข่าว/ตร./EOD/นิติวิทยาฯ/พิสูจน์หลักฐาน/ชุดสุนัข
๓. พื้นที่วงนอก ทำการจัดตั้งจุดตรวจ/จุดสกัด และกั้นประชาชน หรือ
สื่อมวลชนไม่ให้เข้าไป

พื้นที่วงกลางหรือวงใน

๑. ประสานการตัดสัญญาณโทรศัพท์พื้นที่
 ๒. ปจว.ประชาชน และ ทำ IO เชิงลบต่อกลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรงพื้นที่
 ๓. สืบเสาะและติดตามผู้ก่อเหตุพื้นที่
 ๔. หาพยานหลักฐานเพิ่มเติม
 ๕. เยี่ยมเยือนและติดตามเงินเยียวจากผู้ที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์
 ๖. ติดตาม/ตรวจค้นบุคคล และเป้าหมายที่มีความน่าสงสัย
 ๗. รายงานผลการปฏิบัติ
 ๘. ส่งมอบพื้นที่ให้หน่วยที่เกี่ยวข้อง
- ๑.๒ การป้องกันการชุมนุมโอบล้อมถนน
- ๑.๒.๑ ก่อนเกิดเหตุการณ์
- ๑.๒.๑.๑ มอบหมายหน้าที่แต่ละบุคคลให้ทราบถึงการปฏิบัติ
 - ๑.๒.๑.๒ การใช้ขบวนยานยนต์สลับการเดินเท้า
 - ๑.๒.๑.๓ สังเกตสิ่งบอกเหตุหรือการสร้างสถานการณ์ให้มีการออก
- ปฏิบัติ
- ๑.๒.๑.๔ การซ้อมแผนเผชิญเหตุ
 - ๑.๒.๑.๕ ดำรงการติดต่อสื่อสารตลอดเวลา
 - ๑.๒.๑.๖ เปลี่ยนแปลงการปฏิบัติไม่ให้ตายตัว
 - ๑.๒.๑.๗ จัดชุดนอกเครื่องแบบในการใช้รถทางธุรการ
 - ๑.๒.๑.๘ สร้างมาตรการในการขอใช้รถของหน่วยปฏิบัติ
 - ๑.๒.๑.๙ การตั้งด่านตรวจป้องกันการขนย้ายยุทธโปกรณ์และขัดขวาง
- เส้นทางหลบหนี
- ๑.๒.๑.๑๐ ประสานงานกับหน่วยข้างเคียงอย่างใกล้ชิด
 - ๑.๒.๑.๑๑ ใช้รูปขบวนเดินเป็นสามเหลี่ยมแหลมหลังในการตรวจสอบ
- เส้นทาง

๑.๒.๑.๑๒ ฝึกปฏิบัติลับพลันต่อการชุมนุม

๑.๒.๑.๑๓ การเคลื่อนย้ายในเวลาเดียวกับวิถีชีวิตชาวบ้าน

๑.๒.๒ ระหว่างเกิดเหตุ

๑.๒.๒.๑ ออกจากพื้นที่สังหารให้เร็วที่สุด

๑.๒.๒.๒ ติดต่อสื่อสารแจ้งหน่วยเหนือหน่วยข้างเคียง

๑.๒.๓ หลังเกิดเหตุ

๑.๒.๓.๑ เน้นการช่วยเหลือผู้บาดเจ็บโดยใช้กำลังประชาชน

๑.๒.๓.๒ การใช้รถกระบะและยุทธโศปกรณ์พิเศษเข้าพื้นที่ช่วยเหลือผู้

บาดเจ็บ

๑.๒.๓.๓ การบริหารพื้นที่เกิดเหตุ

๑.๒.๓.๔ ทำ IO เชิงลบต่อกลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรง

๑.๓ การป้องกันการถูกโจมตีฐานปฏิบัติการ

๑.๓.๑ การป้องกันภายในฐาน

๑.๓.๑.๑ รู้ลาดหนาม และมีแผนระวังป้องกันฐาน

๑.๓.๑.๒ สร้างหอสังเกตการณ์สามารถตรวจการณ์ได้โดยรอบ

๑.๓.๑.๓ ทำ IPB จุดเสี่ยงจุดต่อแหลม

๑.๓.๑.๔ ประสานหน่วยเหนือและหน่วยข้างเคียงอย่างใกล้ชิด

๑.๓.๑.๕ ระบบไฟฟ้าสำรองในฐานต้องพร้อมใช้งาน

๑.๓.๑.๖ การฝึกประจำแนวและมีการจัดยามพร้อมยิง

๑.๓.๑.๗ จัดตั้งสัญญาณเตือนภัย ณ จุดตรวจการณ์

๑.๓.๑.๘ จัดชุดลาดตระเวนรอบฐานและชุดชุมโจมตีดินนอกฐาน

๑.๓.๑.๙ การเก็บรักษา สป.ให้ปลอดภัย

๑.๓.๑.๑๐ ชักซ้อมแผนเผชิญเหตุ

๑.๓.๑.๑๑ การใช้สัตว์ในการแจ้งเตือน

๑.๓.๑.๑๒ การเสริมสร้างที่กำบังที่แข็งแรง

๑.๓.๑.๑๓ การตรวจสอบเวรยามโดยการรายงานตามเวลา

๑.๓.๑.๑๔ ระวังการปฏิบัติตาม รปจ. มีแผนการระวังป้องกันตลอด

เวลาไม่สร้างเงื่อนไขกับ ปชช.ในพื้นที่

๑.๓.๒ การป้องกันภายนอกฐาน

๑.๓.๒.๑ การถากถางพื้นที่การยิงและทำแผนการยิง

๑.๓.๒.๒ การวางเครื่องป้องกันในจุดที่คาดว่าจะมีการยิงระเบิดเข้าฐาน

๑.๓.๒.๓ การสร้างระบบให้แสงสว่างรอบฐาน

๑.๓.๒.๔ สังเกตสิ่งบอกเหตุจากพฤติกรรมชาวบ้าน

๑.๓.๒.๕ การ ถว. และการจัดชุดซ้อมรอบฐาน

๑.๓.๒.๖ การจัดยามคอยเหตุ

๑.๓.๒.๗ การลวง

๑.๔ การป้องกันการถูกลวงเข้าพื้นที่สังหาร

๑.๔.๑ กรณีมีเหตุการณ์หรือได้รับข่าวสารให้ใช้กำลังประชาชนเข้าตรวจสอบ

เหตุการณ์

๑.๔.๒ ถ้าหากจะต้องเข้าพื้นที่ให้ ผญบ.หรือผู้นำท้องถิ่นเป็นผู้นำเข้าพื้นที่

๑.๔.๓ ควรกำหนดเส้นทางปลอดภัยไว้ ๑ เส้นทาง และมีระบบการตรวจสอบ

ความปลอดภัย

๑.๔.๔ ใช้เครื่องมือพิเศษตัดสัญญาณโทรศัพท์ในพื้นที่

๑.๔.๕ กำหนดความเร่งด่วนในการเข้าพื้นที่

๑.๔.๖ กำหนดความคุ้มค่าในการเข้าตรวจสอบ

๑.๔.๖ เลือกเส้นทางที่ ผกร. ไม่คาดคิดว่า จนท. จะใช้ในการเข้าพื้นที่ที่เกิดเหตุ

๑.๔.๗ นำบทเรียนจากการรบมาศึกษา

๑.๔.๘ เมื่อพบสิ่งกีดขวางให้ระลึกว่าเข้าสู่พื้นที่อันตราย

๑.๔.๙ ก่อนเข้าพื้นที่ต้องตรวจสอบข้อมูลผู้แจ้งเหตุและประสานผู้นำหมู่บ้าน

ว่าเหตุเกิดขึ้นจริงหรือไม่จากนั้นให้วิเคราะห์เหตุการณ์

๑.๔.๑๐ ใช้การมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่

๑.๔.๑๑ การจัดตั้งมวลชนที่เชื่อถือได้

๑.๔.๑๒ ใช้ ฮ.บินตรวจการณ์พื้นที่เกิดเหตุก่อนเข้าพื้นที่

๑.๔.๑๓ ควรใช้รถ REVA เป็นยานพาหนะสำหรับที่เข้าพื้นที่ที่เกิดเหตุ

๑.๕ การบริหารพื้นที่ที่เกิดเหตุ

๑.๕.๑ ผบ.ชุดที่เข้าพื้นที่เป็น ลำดับแรกให้ปิดกั้นพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๕๐๐ ม.

๑.๕.๒ ทำการจัดตั้ง บก.ควบคุมในการบริหารจัดการที่เกิดเหตุ

๑.๕.๓ แบ่งพื้นที่เกิดเหตุเป็น ๓ ส่วน

๑.๕.๓.๑ ส่วนในสุด ให้ชุด EOD และชุดนิติวิทยาศาสตร์เข้าควบคุม

๑.๕.๓.๒ ส่วน บก.ควบคุม ให้ผู้นำท้องถิ่น ผู้นำศาสนา ส่วนราชการอื่นๆ

๑.๕.๓.๓ ส่วนปิดกันพื้นที่ ทำการปิดกันพื้นที่ และ รปก.พื้นที่

๑.๕.๔ ประสานการตัดสัญญาณโทรศัพท์

๑.๕.๕ จำกัดการบันทึกภาพที่เกิดเหตุป้องกันการนำภาพไปใช้ IO เจึงลบต่อเจ้าหน้าที่รัฐ ซึ่งต้องจัด จนท.ไว้ประสานกับสื่อมวลชนในการเผยแพร่ภาพข่าวและจัด จนท.ไว้บันทึกภาพบุคคลโดยรอบ

๑.๕.๖ ตรวจสอบพื้นที่สำหรับตั้ง บก.ควบคุมให้ปลอดภัย

๑.๕.๗ การลำเลียงผู้บาดเจ็บโดยใช้รถ หากเป็นพื้นที่ป่าสวนยางใช้อุปกรณ์พิเศษในการทำเส้นทางลำเลียงให้ปลอดภัย

๑.๕.๘ การปฏิบัติในพื้นที่ต้องวางแผนงาน กร.และ IO

๑.๕.๙ ไม่ปฏิบัติเกินหน้าที่ของ จนท.ทหาร

๑.๕.๑๐ ไม่รีบร้อนและให้คำนึงถึงความปลอดภัยก่อนเป็นหลัก

ผลการสัมมนาผู้บังคับหน่วยและฝ่ายเสนารธิการในโครงสร้างของ กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในภาค ๔ ส่วนหน้า (๒๕๕๔) เรื่องแนวทางการสร้างเครือข่ายจากกลุ่มพลังประชาชนในพื้นที่ จชต.

๑. ประชาชนที่อยู่ฝ่ายเดียวกับรัฐ แสดงออกสนับสนุนฝ่ายรัฐชัดเจน

๑.๑ สร้างแนวความคิดให้มีความรักแผ่นดินเกิด

๑.๒ สร้างความเชื่อมั่นในอำนาจรัฐ

๑.๓ สร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๑.๔ สนับสนุนส่งเสริมอาชีพ

๑.๕ พบปะพัฒนาสัมพันธ์จัดตั้งแกนนำ

๑.๖ จัดให้มีการฝึกอบรมให้มีความรู้ในเรื่อง การรักษาความปลอดภัยของชุมชน

การรายงานข่าวสาร และการแจ้งเตือน เป็นต้น

๒. อยู่ฝ่ายเดียวกับรัฐ ไม่แสดงออกอย่างชัดเจน

๒.๑ พัฒนาสัมพันธ์ สร้างความเชื่อมั่นต่ออำนาจรัฐ และหน่วยกำลังในพื้นที่

๒.๒ สร้างความปลอดภัยในชีวิต และ ทรัพย์สิน

๒.๓ ชักชวนและชี้แนะวิธีการในการแจ้งเตือนข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความเคลื่อนไหวของกลุ่ม ผกท.

๓. เป็นกลาง

๓.๑ สร้างความสัมพันธ์ให้มีความเชื่อมั่นเชื่อถือลดความหวาดระแวงต่อเจ้าหน้าที่รัฐ

๓.๒ ปรับทุกข์ ผู้กมิตร์แสดงความจริงใจให้ความช่วยเหลือเมื่อได้รับความเดือดร้อน

๓.๓ ประชาสัมพันธ์ ซึ่งให้เห็นผลกระทบความเดือดร้อน จากการกระทำของกลุ่ม ผกร.

๔. อยู่ฝ่ายตรงข้ามกับรัฐ ไม่แสดงออกอย่างชัดเจน

๔.๑ สำหรับกลุ่มนี้จะเป็นกรณีญาติ แนวร่วมที่ยังอาศัยอยู่ในพื้นที่

๔.๒ สร้างความเชื่อมั่น เชื่อถือ เชื่อใจ ให้มีความเห็นด้วยกับวิธีการตามนโยบายของรัฐ

๔.๓ ดึงเข้าร่วมประชาร่วมใจ ทำความดีเพื่อแผ่นดิน

๔.๔ ซึ่งเร่งสร้างความเข้าใจในสิ่งที่ถูกต้องให้เห็นผลกระทบความเดือดร้อน จากการกระทำของกลุ่ม ผกร.

๕. อยู่ฝ่ายตรงข้ามกับรัฐ แสดงออกสนับสนุนฝ่ายตรงข้ามอย่างชัดเจน

๕.๑ พัฒนาสัมพันธ์กับกลุ่มญาติ, ผู้นำ ๔ เสาหลัก เพื่อดึงกลับมาแสดงตน ดำเนินการตามกระบวนการยุติธรรม

๕.๒ ดำเนินการทางด้านยุทธการเพื่อกดดัน ติดตาม จับกุมหรือพยายามปรับความคิด ความเชื่อให้เห็นด้วยกับรัฐให้มากที่สุด

ผลการประเมินยุทธศาสตร์ของ กอ.รมน.ภาค ๔ สน.(๒๕๕๔) มีผลกระทบโดยตรงกับ ขบวนการ BRN CO-ordinate

๑. ไตรมาส ๑

๑.๑ การเสริมสร้างความเข้าใจ (มีตัวชี้วัด ๓ ตัว) สรุปได้ว่าการดำเนินการสามารถทำความเข้าใจให้ประชาชนมีความเข้าใจ และหันกลับมาร่วมมือกับฝ่ายรัฐมากขึ้นรายละเอียดแต่ละตัวชี้วัด ดังนี้

๑.๑.๑ จำนวนแนวร่วมและ RKK ที่มีรายชื่ออยู่ในบัญชีของฝ่ายขาวในปี ๕๔ ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น ๖,๔๔๑ คน กลับใจมาสนับสนุนฝ่ายรัฐจำนวน ๘๖ คน (คิดเป็นร้อยละ ๑.๓๓) และเมื่อเปรียบเทียบกับปี ๕๓ ที่มีเพียง ๒๔ คนจากแนวร่วม และ RKK จำนวน ๖,๕๓๖ คน (คิดเป็นร้อยละ ๐.๓๗) ดังนั้นจากผลการประเมินทำให้มีจำนวนแนวโน้มที่แนวร่วมและ RKK กลับใจเพิ่มขึ้นจากปี ๕๓ ร้อยละ ๐.๕๖ จึงได้คะแนนอยู่ในระดับ ๔

๑.๑.๒ จำนวนหมู่บ้านที่ปฏิเสธความรุนแรง/ต่อต้าน ผกร. ในปี ๕๔ มีจำนวน ๓๐ หมู่บ้าน เมื่อเทียบกับปี ๕๓ ที่มีจำนวน ๒๖ หมู่บ้าน ทำให้มีหมู่บ้านที่ให้ความร่วมมือเพิ่มมากขึ้นจากปี ๕๓ จำนวน ๔ หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๓๘ จึงได้คะแนนอยู่ในระดับ ๕

๑.๑.๓ ความพึงพอใจของประชาชนในพื้นที่ที่มีต่อการแก้ไขปัญหาของภาครัฐ ไตรมาสแรก ซึ่งอยู่ระหว่างการดำเนินการของสวนดุสิตโพล จึงได้กำหนดให้อยู่ในระดับปานกลาง คือ ระดับ ๓

๑.๒ การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน (มีตัวชี้วัด ๓ ตัว) จากผลการ

ประเมินจะเห็นได้ว่าความรุนแรงลดลงในทุกด้านแต่อาจมีนัยแอบแฝง เช่น การบาดเจ็บของประชาชนที่ลดลงกว่าครึ่งเนื่องจาก ผกร.ไม่ต้องการเสียมวลชนและแนวร่วมในพื้นที่ จึงได้เปลี่ยนเป้าหมายเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐแทน รายละเอียดแต่ละตัวชี้วัดดังนี้

๑.๒.๑ การก่อเหตุรุนแรง (เฉพาะกรณีความมั่นคง) จำนวน ๑๖๗ เหตุการณ์ ลดลงจากค่าเฉลี่ยย้อนหลัง ๓ ปี(๒๐๐ เหตุการณ์)คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๕๐ จึงได้คะแนนอยู่ในระดับ ๕

๑.๒.๒ การสูญเสียชีวิตของประชาชน (เฉพาะกรณีความมั่นคง) มีจำนวน ๕๗ คน ลดลงจากค่าเฉลี่ยย้อนหลัง ๓ ปี (๗๗ คน) คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๕๗ จึงได้คะแนนอยู่ในระดับ ๕

๑.๒.๓ การบาดเจ็บของประชาชน (เฉพาะกรณีความมั่นคง) จำนวน ๗๕ คน ลดลงจากค่าเฉลี่ยย้อนหลัง ๓ ปี (๑๘๑ คน) คิดเป็น ร้อยละ ๕๘.๕๖ จึงได้คะแนนอยู่ในระดับ ๕

๑.๒.๔ จำนวนยุทธโศปกรณณ์/วัตถุระเบิดของ ผกร. ที่ถูกยึดได้มีแนวโน้มลดลง ร้อยละ ๔๓.๐๑ จึงได้คะแนนอยู่ในระดับ ๑

๑.๒.๕ ในไตรมาสแรกของปี ๕๔ ชาวไทยพุทธย้ายเข้ามากกว่าย้ายออก ร้อยละ ๓๗.๔๖ และมากกว่าการย้ายเข้าในช่วงไตรมาสแรกของปี ๕๓ ร้อยละ ๘.๑๒ จึงได้คะแนนอยู่ในระดับ ๕

๑.๒.๖ การจับกุมผู้กระทำความผิดกฎหมายต่อการออกหมายจับตาม พ.ร.ก.๑ คิดเป็น ร้อยละ ๖๗.๓๘ ของหมายจับ และ ป.วิ.อาญา (คดีความมั่นคง) คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๗๑ ของหมายจับ จึงได้คะแนนอยู่ในระดับ ๕

๑.๒.๗ ความพึงพอใจประชาชนในพื้นที่ที่มีต่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินอยู่ในระหว่างการดำเนินการของสวนดุสิตโพล จึงได้คะแนนอยู่ในระดับปานกลาง คือ ระดับ ๓

๒. ไตรมาส ๒

๒.๑ การเสริมสร้างความเข้าใจ (มีตัวชี้วัด ๓ ตัว) สรุปได้ว่าการดำเนินการยังไม่สามารถบรรลุตามแผนที่วางไว้ โดยในไตรมาสนี้ไม่มีหมู่บ้านให้ความร่วมมือในการประกาศ ปฏิเสธความรุนแรง ตลอดจนมีแนวร่วมหันกลับมาร่วมมือกับฝ่ายรัฐในจำนวนที่น้อยกว่าไตรมาสที่ ๑ รายละเอียดแต่ละตัวชี้วัด ดังนี้

๒.๑.๑ จำนวนแนวร่วมและ RKK ที่มีรายชื่ออยู่ในบัญชีของฝ่ายข่าวในไตรมาสที่ ๒ ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น ๖,๓๕๕ คน กลับใจมาสนับสนุนฝ่ายรัฐจำนวน เพียง ๒๖ คน (คิดเป็นร้อยละ ๑.๓๓) และเมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสที่ ๑ ซึ่งมีถึง ๖๒ คน ดังนั้น จากผลการประเมินทำให้มีจำนวนแนวโน้มที่แนวร่วมและ RKK กลับใจเพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่แล้วเพียง ๐.๕๖ จึงได้คะแนนอยู่ในระดับ ๒

๒.๑.๒ จำนวนหมู่บ้านที่ปฏิเสธความรุนแรง/ต่อต้าน ผกร. ในไตรมาสที่ ๒ นั้น ปรากฏว่าไม่มีหมู่บ้านที่ประกาศปฏิเสธความรุนแรง/ต่อต้าน ผกร. เพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่ ๑ เลย จึงได้คะแนนอยู่ในระดับ ๑

๒.๑.๓ ความพึงพอใจของประชาชนในพื้นที่ที่มีต่อการแก้ไขปัญหายาของภาครัฐ ในไตรมาสที่ ๒ ซึ่งยังคงอยู่ระหว่างการดำเนินการของสวนดุสิตโพล จึงได้กำหนดให้อยู่ในระดับปานกลาง คือ ระดับ ๓

๒.๒ การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน (มีตัวชี้วัด ๓ ตัว) จากผลการประเมินจะเห็นได้ว่าเหตุการณ์ความรุนแรงมีจำนวนลดลง แต่กลับมีการสูญเสียและการบาดเจ็บของประชาชนเพิ่มขึ้นเกินเกณฑ์ที่ตั้งไว้ รายละเอียดแต่ละตัวชี้วัดดังนี้

๒.๒.๑ การก่อเหตุรุนแรง (เฉพาะกรณีความมั่นคง) จำนวน ๑๓๘ เหตุการณ์ ลดลงจากค่าเฉลี่ยในไตรมาสเดียวกัน ย้อนหลัง ๓ ปี (๑๕๑ เหตุการณ์) คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๖๕ จึงได้คะแนนอยู่ในระดับ ๕

๒.๒.๒ การสูญเสียชีวิตของประชาชน (เฉพาะกรณีความมั่นคง) มีจำนวน ๖๑ คน มากกว่าค่าเฉลี่ยไตรมาสเดียวกันย้อนหลัง ๓ ปี (๖๖ คน) อยู่ ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๑.๕๕ จึงได้คะแนนอยู่ในระดับ ๒

๒.๒.๓ การบาดเจ็บของประชาชน (เฉพาะกรณีความมั่นคง) มีจำนวน ๑๐๐ คน มากกว่าค่าเฉลี่ยไตรมาสเดียวกันย้อนหลัง ๓ ปี (๕๕ คน) อยู่ ๑ คน คิดเป็น ร้อยละ ๑ จึงได้คะแนนอยู่ในระดับ ๒

๒.๒.๔ จำนวนยุทธโธปกรณ์/วัตถุระเบิดของ ผกร. ที่ถูกยึดได้เพิ่มมากขึ้นจากค่าเฉลี่ยไตรมาสเดียวกันของปี ๕๓ จำนวน ๑๕๒ รายการ จึงได้คะแนนอยู่ในระดับ ๕

๒.๒.๕ ในไตรมาสที่ ๒ ชาวไทยพุทธย้ายเข้ามากกว่าย้ายออก ร้อยละ ๐.๖๒ และมากกว่าการย้ายเข้าในช่วงไตรมาสเดียวกันของปี ๕๓ ร้อยละ ๐.๐๖ จึงได้คะแนนอยู่ในระดับ ๕

๒.๒.๖ การจับกุมผู้กระทำความผิดกฎหมายต่อการออกหมายจับตาม พ.ร.ก.๑ คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๒๒ ของหมายจับได้คะแนนอยู่ในระดับ ๕ ส่วน ป.วิ.อาญา (คดีความมั่นคง) คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๘๑ ของหมายจับ จึงได้คะแนนอยู่ในระดับ ๑

๒.๒.๗ ความพึงพอใจประชาชนในพื้นที่ที่มีต่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินอยู่ระหว่างการดำเนินการของสวนดุสิตโพล จึงได้คะแนนอยู่ในระดับปานกลาง คือ ระดับ ๓

๓. ไตรมาสที่ ๓

๓.๑ การเสริมสร้างความเข้าใจ (มีตัวชี้วัด ๓ ตัว) ได้คะแนน ร้อยละ ๗๐ (ไตรมาสที่ ๒

ได้คะแนนร้อยละ ๔๒) ในภาพรวมถือว่ามีผลการดำเนินการที่ดีขึ้นกว่าไตรมาสที่ ๒ รายละเอียดแต่ละตัวชี้วัด ดังนี้

๓.๑.๑ จำนวนแนวร่วมและ RKK ที่มีรายชื่ออยู่ในบัญชีของฝ่ายข่าวในไตรมาสที่ ๓ ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น ๖,๓๓๒ คน กลับใจมาสนับสนุนฝ่ายรัฐจำนวน ๓๕ คนคิดเป็นร้อยละ ๐.๕๕ และเมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสที่ ๒ ซึ่งมีเพียง ๒๑ คน (ร้อยละ ๐.๓๓) ทำให้มีจำนวนแนวร่วมและ RKK ที่กลับใจเพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่ ๒ จำนวน ๑๔ คน (ร้อยละ ๐.๒๒) จึงได้คะแนนอยู่ในระดับ ๓

๓.๑.๒ จำนวนหมู่บ้านที่ปฏิเสธความรุนแรง/ต่อต้าน ผกร. ในไตรมาสที่ ๓ นั้น ปรากฏว่ามีหมู่บ้านที่ประกาศปฏิเสธความรุนแรง/ต่อต้าน ผกร. จำนวน ๓๒ หมู่บ้านเพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่ ๒ ซึ่งไม่มีหมู่บ้านที่ประกาศ จึงได้คะแนนอยู่ในระดับ ๔

๓.๑.๓ ความพึงพอใจของประชาชนในพื้นที่ที่มีต่อการแก้ไขปัญหาของภาครัฐ เกี่ยวกับการเสริมสร้างความเข้าใจ ในไตรมาสที่ ๓ อยู่ในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ย ๓.๔๕ จึงได้คะแนนอยู่ระดับ ๓

๓.๒ การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน (มีตัวชี้วัด ๑๐ ตัว) ได้คะแนนร้อยละ ๗๑.๔๐ (ไตรมาสที่ ๒ ได้คะแนนร้อยละ ๗๒) จากผลการประเมินจะเห็นได้ว่ามีสถิติที่ลดลงทั้งเหตุการณ์ความรุนแรง การสูญเสียและการบาดเจ็บของประชาชน รายละเอียดแต่ละตัวชี้วัดดังนี้

๓.๒.๑ การก่อเหตุรุนแรง (เฉพาะกรณีความมั่นคง) จำนวน ๑๒๘ เหตุการณ์ ลดลงจากค่าเฉลี่ยในไตรมาสเดียวกัน ย้อนหลัง ๓ ปี (๑๘๑ เหตุการณ์) คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๒๘ จึงได้คะแนนอยู่ในระดับ ๕

๓.๒.๒ การสูญเสียชีวิตของประชาชน (เฉพาะกรณีความมั่นคง) มีจำนวน ๔๔ คน น้อยกว่าค่าเฉลี่ยไตรมาสเดียวกันย้อนหลัง ๓ ปี (๖๐ คน) อยู่ ๑๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๖๖ จึงได้คะแนนอยู่ในระดับ ๕

๓.๒.๓ การบาดเจ็บของประชาชน (เฉพาะกรณีความมั่นคง) มีจำนวน ๑๑๑ คน น้อยกว่าค่าเฉลี่ยไตรมาสเดียวกันย้อนหลัง ๓ ปี (๑๔๘ คน) อยู่ ๓๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๕ จึงได้คะแนนอยู่ในระดับ ๕

๓.๒.๔ การสูญเสียของเจ้าหน้าที่ (เฉพาะกรณีความมั่นคง) ในไตรมาสที่ ๓ มีจำนวน ๒๒ นาย เพิ่มขึ้นจากค่าเฉลี่ยในไตรมาสเดียวกันย้อนหลัง ๓ ปี (๑๓ นาย) จำนวน ๙ นาย คิดเป็นการสูญเสียเพิ่มขึ้นร้อยละ ๖๙.๒๓ จึงได้คะแนนอยู่ในระดับ ๑

๓.๒.๕ จำนวนวัดถูกระเบิดของ ผกร.ที่ถูกยึดได้ในไตรมาสที่ ๓ จำนวน ๒๑ รายการ น้อยกว่าค่าเฉลี่ยของปี ๕๓ (๓๓ รายการ) อยู่ ๑๒ รายการ จึงได้คะแนนอยู่ในระดับ ๑

๓.๒.๖ จำนวนอาวุธปืนของ ผกร.ที่ถูกยึดได้ในไตรมาสที่ ๓ ยึดได้จำนวน ๘๕ รายการ มากกว่าค่าเฉลี่ยในปี ๕๓ (๖๐ รายการ) อยู่ ๒๕ รายการ จึงได้คะแนนอยู่ในระดับ ๕

๓.๒.๗ ในไตรมาสที่ ๓ ชาวไทยพุทธย้ายถิ่นฐานเข้ามามากกว่าย้ายออกร้อยละ ๐.๕๕ ซึ่งมากกว่าไตรมาสเดียวกันของปี ๕๓ (๐.๕๑) อยู่ ๐.๐๓ จึงได้คะแนนอยู่ในระดับ ๓

๓.๒.๘ การจับกุมผู้กระทำความผิดกฎหมายต่อการออกหมายจับตาม พ.ร.ก.ฯ คิดเป็นร้อยละ ๕๘.๗๓ จากเป้าหมายที่กำหนดคือ ร้อยละ ๖๐ จึงได้คะแนนอยู่ในระดับ ๔

๓.๒.๙ การจับกุมผู้กระทำความผิดกฎหมายต่อการออกหมายจับตาม ป.วิ.อาญา (คดีความมั่นคง) คิดเป็นร้อยละ ๕๗.๑๔ ซึ่งมากกว่าเป้าหมายที่กำหนดคือ ร้อยละ ๔๐ จึงได้คะแนนอยู่ในระดับ ๕

๓.๒.๑๐ ความพึงพอใจประชาชนในพื้นที่ที่มีต่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินได้คะแนนการประเมินในเกณฑ์ปานกลาง เฉลี่ย ๓.๔๑ จึงได้คะแนนอยู่ในระดับ ๓

๔. ไตรมาสที่ ๔

๔.๑ การเสริมสร้างความเข้าใจ (มีตัวชี้วัด ๓ ตัว) ได้คะแนนร้อยละ ๘๐ (ไตรมาสที่ ๓ ได้คะแนนร้อยละ ๗๐) รายละเอียดแต่ละตัวชี้วัด ดังนี้

๔.๑.๑ จำนวนแนวร่วมและ RKK ที่มีรายชื่ออยู่ในบัญชีของฝ่ายข่าวในไตรมาสที่ ๔ ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น ๖,๒๘๗ คน กลับใจมาสนับสนุนฝ่ายรัฐ (เท่ากับไตรมาสที่ ๓) จำนวน ๓๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๕๖ จึงได้คะแนนอยู่ในระดับ ๓

๔.๑.๒ จำนวนหมู่บ้านที่ปฏิเสธความรุนแรง/ต่อต้าน ผกร. ในไตรมาสที่ ๔ นั้น ปรากฏว่ามีหมู่บ้านที่ประกาศปฏิเสธความรุนแรง/ต่อต้าน ผกร.จำนวน ๔๐ หมู่บ้าน (เพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่ ๓ ซึ่งมีหมู่บ้านที่ประกาศฯ จำนวน ๓๒ หมู่บ้าน อยู่ ๘ หมู่บ้าน) จึงได้คะแนนอยู่ในระดับ ๕

๔.๑.๓ ความพึงพอใจของประชาชนในพื้นที่ที่มีต่อการแก้ไขปัญหายาของภาครัฐ เกี่ยวกับการเสริมสร้างความเข้าใจ ในไตรมาสที่ ๔ อยู่ในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ย ๓.๔๕ เท่ากับไตรมาสที่ ๓ จึงได้คะแนนอยู่ในระดับ ๓

๔.๒ การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน (มีตัวชี้วัด ๑๐ ตัว) ได้คะแนนร้อยละ ๕๖.๐๐ (ไตรมาสที่ ๓ ได้คะแนนร้อยละ ๗๑.๔๐) รายละเอียดแต่ละตัวชี้วัดดังนี้

๔.๒.๑ การก่อเหตุรุนแรง (เฉพาะกรณีความมั่นคง) จำนวน ๑๖๘ เหตุการณ์ ลดลงจากค่าเฉลี่ยในไตรมาสเดียวกัน ย้อนหลัง ๓ ปี (๑๘๗ เหตุการณ์) คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๑๖ จึงได้คะแนนอยู่ในระดับ ๕

๔.๒.๒ การสูญเสียชีวิตของประชาชน (เฉพาะกรณีความมั่นคง) มีจำนวน ๖๕ คน น้อยกว่าค่าเฉลี่ยใดรามาเดียวกันย้อนหลัง ๓ ปี (๖๗ คน) อยู่ ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๕๐ จึงได้คะแนนอยู่ในระดับ ๔

๔.๒.๓ การบาดเจ็บของประชาชน (เฉพาะกรณีความมั่นคง) มีจำนวน ๑๕๕ คน มากกว่าค่าเฉลี่ยใดรามาเดียวกันย้อนหลัง ๓ ปี (๕๕ คน) อยู่ ๑๐๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐๔.๒๑ จึงได้คะแนนอยู่ในระดับ ๑

๔.๒.๔ การสูญเสียของเจ้าหน้าที่ (เฉพาะกรณีความมั่นคง) ในไตรมาสที่ ๔ มีจำนวน ๒๑ นาย เพิ่มขึ้นจากค่าเฉลี่ยในไตรมาสเดียวกันย้อนหลัง ๓ ปี (๑๕ นาย) จำนวน ๒ นาย คิดเป็นการสูญเสียเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐.๕๒ จึงได้คะแนนอยู่ในระดับ ๑

๔.๒.๕ จำนวนวัตถุระเบิดของ ผก. ที่ถูกยึดได้ในไตรมาสที่ ๔ จำนวน ๒๒ รายการ น้อยกว่าค่าเฉลี่ยของปี ๕๓ (๓๓ รายการ) อยู่ ๑๑ รายการ จึงได้คะแนนอยู่ในระดับ ๑

๔.๒.๖ จำนวนอาวุธปืนของ ผก. ที่ถูกยึดได้ในไตรมาสที่ ๔ ยึดได้จำนวน ๔ รายการ น้อยกว่าค่าเฉลี่ยในปี ๕๓ (๖๐ รายการ) อยู่ ๕๖ รายการ จึงได้คะแนนอยู่ในระดับ ๑

๔.๒.๗ อัตราส่วนที่เพิ่มขึ้นของการย้ายถิ่นฐานเข้า/ออกนอกพื้นที่ของชาวไทย พุทธอันเนื่องมาจากเหตุผลในเรื่องความปลอดภัย ในไตรมาสที่ ๔ ร้อยละ ๐.๖๐ ซึ่งน้อยกว่าไตรมาสเดียวกันของปี ๕๓ (๐.๗๘) อยู่ ๐.๑๘ จึงได้คะแนนอยู่ในระดับ ๑

๔.๒.๘ ร้อยละของการจับกุมผู้กระทำความผิดกฎหมายต่อการออกหมายจับตาม พ.ร.ก.ฯ (ออกหมาย ๔๖ จับกุมได้ ๒๓) คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๐๐ ต่ำกว่าเป้าหมายที่กำหนดคือ ร้อยละ ๖๐ จึงได้คะแนนอยู่ในระดับ ๓

๔.๒.๙ การจับกุมผู้กระทำความผิดกฎหมายต่อการออกหมายจับตาม ป.วิอาญา (คดีความมั่นคง) ออกหมาย ๖๘ คดี จับกุมได้ ๑๐ คดี คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๗๐ ซึ่งน้อยกว่าเป้าหมายที่กำหนดคือ ร้อยละ ๔๐ จึงได้คะแนนอยู่ในระดับ ๑

๔.๒.๑๐ ความพึงพอใจประชาชนในพื้นที่ที่มีต่อความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินได้คะแนนการประเมินในเกณฑ์ปานกลาง เฉลี่ย ๓.๔๑ จึงได้คะแนนอยู่ในระดับ ๓

สรุปผลการประเมินยุทธศาสตร์ของกอ.รมน.ภาค ๔ สน. มีผลกระทบโดยตรงกับ ขบวนการ BRN CO-ordinate

๑. การเสริมสร้างความเข้าใจ สรุปได้ว่าการดำเนินการสามารถทำให้ประชาชนมีความเข้าใจ และหันกลับมาร่วมมือกับฝ่ายรัฐมากขึ้นซึ่งดูได้จากตัวชี้วัด ดังนี้

๑.๑ จำนวนแนวร่วมและ RKK ที่มีรายชื่ออยู่ในบัญชีของฝ่ายข่าวในปี ๕๔ กลับใจมาสนับสนุนฝ่ายรัฐเพิ่มขึ้นจากปี ๕๓

๑.๒ จำนวนหมู่บ้านที่ปฏิเสธความรุนแรง/ต่อต้าน ผกร. ในปี ๕๔ มีหมู่บ้านที่ให้ความร่วมมือเพิ่มมากขึ้นจากปี ๕๓

๑.๓ ความพึงพอใจของประชาชนในพื้นที่ที่มีต่อการแก้ไขปัญหาของภาครัฐของสวนดุสิตโพล จึงได้กำหนดให้อยู่ในระดับปานกลาง

๒. การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน จากผลการประเมินจะเห็นได้ว่าความรุนแรงลดลงในทุกด้านแต่อาจมีนัยแอบแฝง เช่น การบาดเจ็บของประชาชนที่ลดลงกว่าครึ่งเนื่องจาก ผกร. ไม่ต้องการเสียมวลชนและแนวร่วมในพื้นที่ จึงได้เปลี่ยนเป้าหมายเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐแทน ตามตัวชี้วัดดังนี้

๒.๑ การก่อเหตุรุนแรง (เฉพาะกรณีความมั่นคง) ลดลงจากค่าเฉลี่ย

๒.๒ การสูญเสียชีวิตของประชาชน (เฉพาะกรณีความมั่นคง) ลดลง

๒.๓ การบาดเจ็บของประชาชน (เฉพาะกรณีความมั่นคง) ลดลง

๒.๔ จำนวนยุทธโศภรณ์/วัตถุระเบิดของ ผกร. ที่ถูกยึดได้มีแนวโน้มลดลง

๒.๕ ในไตรมาสแรกของปี ๕๔ ชาวไทยพุทธย้ายเข้ามามากกว่าย้ายออก

๒.๖ การจับกุมผู้กระทำความผิดกฎหมายต่อการออกหมายจับตาม พ.ร.ก.๑ ได้คะแนนอยู่ในระดับ ดีมาก

๒.๗ ความพึงพอใจประชาชนในพื้นที่ที่มีต่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินอยู่ในระหว่างการดำเนินการของสวนดุสิตโพล จึงได้คะแนนอยู่ในระดับปานกลาง

ผลการประเมินนโยบาย “สานใจสู่สันติ” ส่งผลกระทบบนตรงกับการขบวนการ BRN CO-ordinate ความคิดเห็นต่อผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติตามนโยบายสานใจสู่สันติ

๑. การปลูกกระแสให้เกิดการเดินทางกลับถิ่นเดิมหรือกลับบ้านของประชาชนที่หลบหนีหรือย้ายถิ่น มีผลสัมฤทธิ์ ดังนี้

๑.๑ เจ้าหน้าที่เห็นว่าการปฏิบัติงานมีผลสัมฤทธิ์ความสำเร็จปานกลาง และประชาชนเห็นว่ามีผลสัมฤทธิ์ความสำเร็จปานกลาง ซึ่งมีความเห็นในทางเดียวกัน

๑.๒ กิจกรรม/การปฏิบัติที่ ประชาชนเห็นว่ามีความสำเร็จปานกลาง ได้แก่

๑.๒.๑ เจ้าหน้าที่เข้าไปเยี่ยมเยียนญาติพี่น้องของผู้ที่หลบหนีคดีความมั่นคง

๑.๒.๒ การประชาสัมพันธ์ ชี้แจง ชักชวนแนวร่วม และกลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรง กลับภูมิลำเนาและแสดงตนต่อผู้ตามกระบวนการยุติธรรม

๑.๓ การสัมภาษณ์กลุ่มซึ่งผู้ที่เห็นว่าเจ้าหน้าที่ได้ปฏิบัติงานในเรื่องดังกล่าวเป็นก้ำกั้น ผู้ใหญ่บ้านและญาติพี่น้อง ผู้ใกล้ชิดกับผู้ที่หลบหนีออกจากพื้นที่ สำหรับประชาชนทั่วไปเห็นว่าถึงแม้เจ้าหน้าที่จะปฏิบัติงานตามแผนงานฯ แต่ผู้ที่หลบหนีออกจากพื้นที่ซึ่งได้กลับมาใช้ชีวิต

ตามปกติยังมีเป็นส่วนน้อย

๒. แผนงานเพื่อเป้าหมายการนำไปสู่กระแส “รู้รัก สามัคคี” ในพื้นที่ปฏิบัติงานมีผลสัมฤทธิ์ ดังนี้

๒.๑ เจ้าหน้าที่เห็นว่าการปฏิบัติงานมีผลสัมฤทธิ์ความสำเร็จมาก และประชาชนเห็นว่ามีผลสัมฤทธิ์ความสำเร็จมาก ซึ่งมีความเห็นในทางเดียวกัน

๒.๒ กิจกรรม/การปฏิบัติที่ ประชาชนเห็นว่ามีความสำเร็จปานกลาง ได้แก่การจัดกิจกรรมระหว่างชุมชนต่างศาสนา

๒.๓ การสัมภาษณ์การจัดกิจกรรมระหว่างชุมชนต่างศาสนาในพื้นที่ซึ่งมีการจัดเป็นส่วนน้อย แต่อย่างไรก็ตามมีชุมชนที่สามารถดำเนินการได้โดยใช้กิจกรรมการแสดงออกทางวัฒนธรรมซึ่งต้องอาศัยความสัมพันธ์ของผู้นำชุมชนและการประสานงานของเจ้าหน้าที่และกิจกรรมที่หน่วยได้ปฏิบัติคือ การจัดทัศนศึกษานอกสถานที่ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ต้องใช้งบประมาณสูง

๓. แผนงานเพื่อเป้าหมายให้จำนวนผู้ต่อต้านรัฐบาลลดลงหรือเกิดการประกาศตัวเป็นผู้ร่วมพัฒนาชาติไทยมากขึ้นและแผนงานเพื่อเป้าหมายทำให้ผู้ก่อเหตุรุนแรงถูกกดดันจนขาดเสรีในการก่อเหตุ มีผลสัมฤทธิ์ ดังนี้

๓.๑ เจ้าหน้าที่เห็นว่าการปฏิบัติงานมีผลสัมฤทธิ์ความสำเร็จมาก และประชาชนเห็นว่ามีผลสัมฤทธิ์ความสำเร็จมาก ซึ่งมีความเห็นในทางเดียวกัน

๓.๒ กิจกรรม/การปฏิบัติที่ ประชาชนเห็นว่ามีความสำเร็จปานกลาง ได้แก่

๓.๒.๑ เจ้าหน้าที่รัฐได้เข้ามาส่งเสริมกีฬาให้กับกลุ่มเยาวชนชาย

๓.๒.๒ เจ้าหน้าที่เข้าประสานงานเยี่ยมเยือนสถานศึกษา ปอเนาะ ดาติกา ในชุมชน

๓.๓ การสัมภาษณ์ประชาชนทั่วไปเห็นว่าเจ้าหน้าที่ได้มีการดำเนินการในกิจกรรมดังกล่าว แต่ผลของการปฏิบัติที่ต้องการเพื่อให้เยาวชนมีความเข้าใจการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่รัฐและให้ความร่วมมือ โดยไม่หลงผิดเข้าเป็นแนวร่วมกับผู้ก่อเหตุรุนแรง ประชาชนมีความเห็นว่าการกิจกรรมดังกล่าวเป็นกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ แต่เป็นการปฏิบัติในห้วงระยะเวลาหนึ่งเท่านั้น ซึ่งในทางตรงกันข้ามกลุ่มแนวร่วมผู้ก่อเหตุรุนแรงยังมีการแฝงตัวในชุมชนและสามารถที่จะมีโอกาสสร้างอุดมการณ์ในการต่อสู้ในทุกเวลามากกว่าเจ้าหน้าที่

๔. แผนงานเพื่อเป้าหมายการสร้างการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายเพื่อร่วมกันกำหนดแนวทางในการแก้ปัญหาของประชาชน มีผลสัมฤทธิ์ ดังนี้

๔.๑ เจ้าหน้าที่เห็นว่าการปฏิบัติงานมีผลสัมฤทธิ์ความสำเร็จมาก และประชาชนเห็นว่ามีผลสัมฤทธิ์ความสำเร็จมาก ซึ่งมีความเห็นในทางเดียวกัน

๔.๒ กิจกรรม/การปฏิบัติ ประชาชนเห็นว่ามีความสำเร็จมากทุกกิจกรรม

๔.๓ การสัมภาษณ์กลุ่มทั้งเจ้าหน้าที่และประชาชนเห็นว่าแผนงานฯ ดังกล่าวสามารถนำไปสู่การแก้ปัญหาในท้องถิ่นได้ แต่ยังคงพบปัญหาว่าการตอบสนองต่อการแก้ปัญหาจากการประชุม ซึ่งต้องอาศัยงบประมาณนั้น ยังไม่มีความชัดเจน

วิเคราะห์ตัวแบบการทำสงครามของรัฐบาล

ตัวแบบเพชร (The Diamond Model) มีตัวแสดงอยู่ ๔ กลุ่ม ที่มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันในบริบทของการก่อความไม่สงบ อันประกอบไปด้วย กลุ่มที่ ๑ คือ State ซึ่งหมายถึง รัฐบาล ตลอดจนบุคคลและองค์กรของรัฐทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็น ตำรวจ ทหาร ฝ่ายปกครอง และข้าราชการ ในกระทรวง ทบวง กรม ต่างๆ กลุ่มที่ ๒ คือ Counter State หมายถึง กลุ่มก่อความไม่สงบ หรือกลุ่มที่ต่อต้านอำนาจรัฐ ในที่นี้หมายถึงรวมถึงองค์กร แก่นนำ และแนวร่วมของฝ่ายก่อความไม่สงบอีกด้วย ต่อมากลุ่มที่ ๓ คือ Population หรือประชาชน ซึ่งนับได้ว่าเป็นส่วนสำคัญที่สุดในการแก้ไขปัญหาการก่อความไม่สงบ และกลุ่มที่ ๔ คือ International Actors ซึ่งหมายถึงกลุ่มต่างๆ ที่อยู่ภายนอกประเทศแต่มีอิทธิพลต่อเหตุการณ์การก่อความไม่สงบภายในประเทศ

ในปัจจุบันรัฐได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ ๑ การเอาใจใส่ดูแลประชาชนอย่าให้อิทธิพลของฝ่ายก่อความไม่สงบครอบงำประชาชน ด้วยการพัฒนาสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินบูรณาการการทำงานของฝ่ายรัฐ ทุกกระทรวง ทบวง กรม รวมทั้งภาคเอกชนเข้าด้วยกัน เพื่อให้เกิดสิ่งที่ยุทธรัฐต้องการเป็นอย่างยิ่งก็คือ ข่าวสารความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับฝ่ายก่อความไม่สงบนั่นเอง ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าเป็นขั้นตอนที่ยากที่สุดในการ ปปส.

ขั้นที่ ๒ การตัดความสัมพันธ์ระหว่างประชาชนกับฝ่ายก่อความไม่สงบ จะทำให้ฝ่ายก่อความไม่สงบอ่อนแรงลงเพราะได้ข้อมูลความเคลื่อนไหวของกลุ่มก่อความไม่สงบจากประชาชนอย่างต่อเนื่องและชัดเจน เราก็จะสามารถดำเนินการเข้าจับกุม ทำลาย สลายโครงสร้างของกลุ่มก่อความไม่สงบ

ขั้นที่ ๓ กลุ่มภายนอกประเทศ กับกลุ่มต่างๆ ที่เหลือทั้งสามกลุ่มนั้น นับว่ามีบทบาทที่สำคัญยิ่งต่อการแก้ไขปัญหาการก่อความไม่สงบในสภาพแวดล้อมของโลกตามสภาวะปัจจุบัน เพราะดูเหมือนกับประเทศที่ประสบปัญหาการก่อความไม่สงบจะต้องแก้ปัญหาภายในของประเทศโดยสนใจเสียงจากภายนอกประเทศด้วย

ในแต่ละขั้นตอนมีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากัน ดังนั้นรัฐบาล จะต้องติดตามผลสะท้อนกลับ (Feedback) ที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติหรือมาตรการใดๆ แล้วนำมาวิเคราะห์แก้ไข

ปรับปรุงการปฏิบัติให้เหมาะสมสอดคล้องตลอดเวลา

ผู้วิจัยมีความเห็นว่า อันดับแรกคือการสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ลดล้างการครอบงำของฝ่ายก่อความไม่สงบที่มีต่อประชาชนซึ่งจะทำให้ฝ่ายก่อความไม่สงบพ่ายแพ้ไปในที่สุด อันดับต่อไปรัฐต้องใช้ความสามารถในการวิเคราะห์สถานการณ์ ปัจจัยและองค์ประกอบต่างๆ อย่างครอบคลุม ตลอดจนการวาดภาพเหตุการณ์ที่น่าจะเกิดขึ้นและประยุกต์ใช้ “ตัวแบบเพชร” ให้เหมาะสมตามความเป็นมาของเงื่อนไขและสภาพแวดล้อมการก่อความไม่สงบแต่ละเหตุการณ์ในพื้นที่นั้นๆ กอปรกับในปี พ.ศ.๒๕๕๔ กอ.รมน.ดำเนินการตามกรอบยุทธศาสตร์ ๖ ประการซึ่งจากการประเมินผลพบว่าการเสริมสร้างความเข้าใจแก่ โต๊ะครู ผู้นำศาสนา มวลชน แนวร่วมในสงครามมวลชนโดยให้ข้อมูลที่ถูกต้อง ทั้งนี้เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดนักรบพลีชีพ เพื่อปกป้องศาสนาแห่งอัลลอฮ์หรือ “ชะฮีด” และสร้างความเข้าใจแก่เจ้าหน้าที่ในเรื่อง ความเป็นมุสลิมซึ่งยึดถือหลักศรัทธา หลักปฏิบัติ หลักความยำเกรงและการเชื่อฟังคำอบรมสั่งสอนหรือธรรมเนียมของอิหม่ามก่อนการละหมาดวันศุกร์, วันอีดิ้อือเป็นสิ่งสำคัญมากเพราะเป็นการด้วงจระจกขยฐานมวลชนของขบวนการ รัฐต้องทำสงครามข่าวสารเพื่อเป็นฝ่ายรุกอยู่ตลอดเวลา ทั้งในและนอกพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้รวมถึงต่างประเทศด้วย

กลไกรัฐในการแก้ปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้

จุดแข็ง

๑. การมีนายกรัฐมนตรีเป็นผู้บังคับบัญชาของ กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร, ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้, ๒๐กระทรวงที่ปฏิบัติงานในพื้นที่

๒. มีกฎหมายพิเศษ ๓ ฉบับคือกฎอัยการศึก, พระราชบัญญัติความมั่นคง และพระราชกำหนดสถานการณ์ฉุกเฉินเพื่อให้เจ้าหน้าที่สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓. รัฐทุ่มเทพทรัพยากรทั้งบุคลากร เครื่องมือ และงบประมาณ

จุดอ่อน

การละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างรุนแรง และการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ไม่เข้าใจเนื้อหาของศาสนาอิสลามถือเป็นเงื่อนไขสำคัญ นำไปสู่ความพ่ายแพ้ในการต่อสู้ทางยุทธศาสตร์ ส่งผลให้องค์กระระหว่างประเทศเข้ามาแก้ปัญหาแทนรัฐบาล และนำไปสู่การลงประชามติเป็นเอกราช